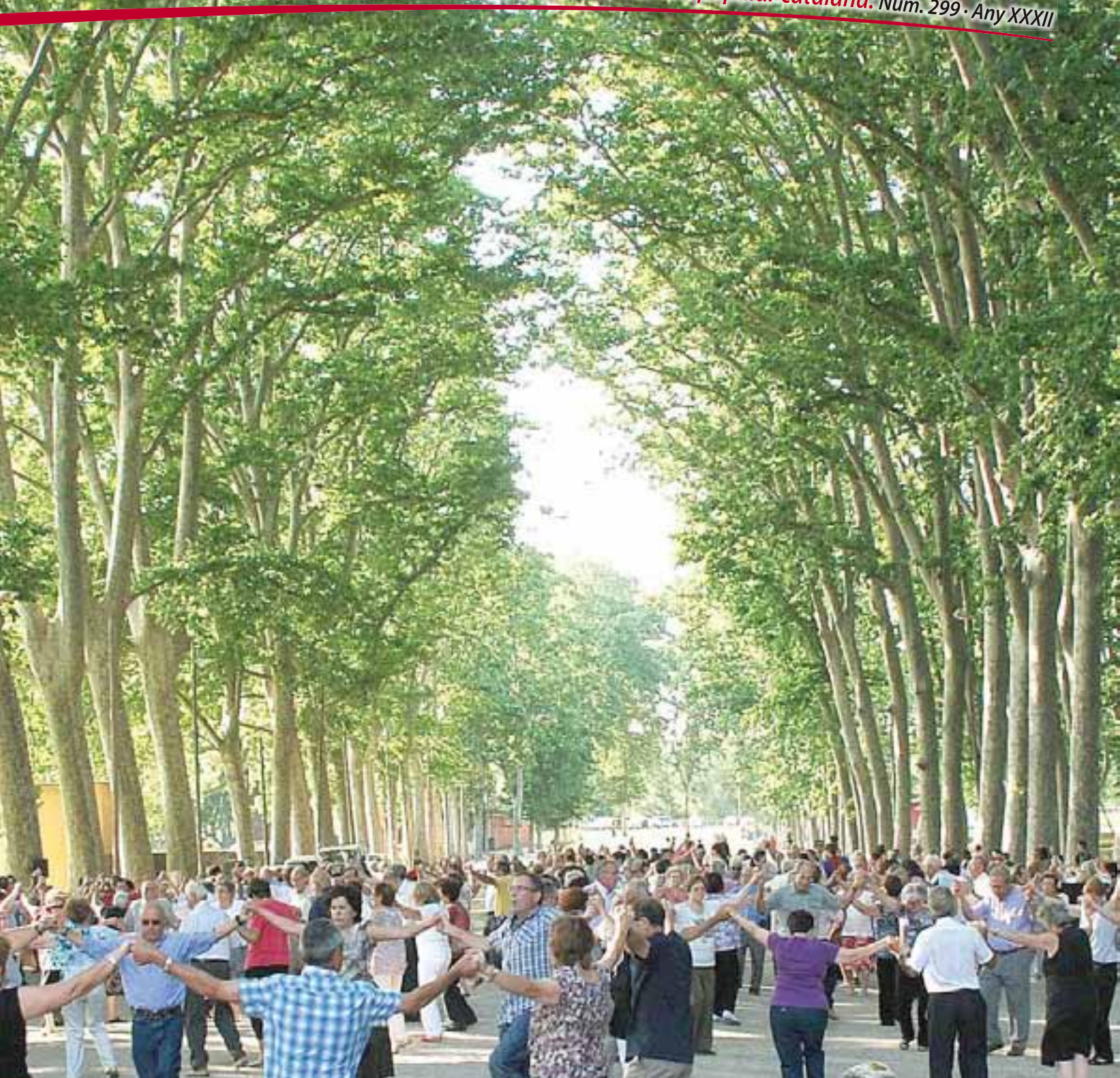

SOM

Publicació de cultura popular catalana. Núm. 299 · Any XXXII

Aplec de Girona

2011

**És bo
que algunes coses
no canviïn mai**

A "la Caixa" continuem creient que
estar al teu costat ens durà molt lluny.
Ahir, avui i sempre.
Els nostres valors no canvien.

"la Caixa"

[Tu] ets l'Estrella

Joan Domènech i Moner

Josep Gendrau, al llindar dels 90

El calongí Josep Gendrau i Xifró viu a Lloret d'ençà del gener de 2010. Va sentir a dir al seu amic músic Enric Vilà que en un geriàtric de Lloret s'hi estava molt bé, i en un moment determinat no va voler complicar la vida ni a familiars ni a amics –tot i que el visiten assíduament– i se'n va venir cap a la vila de "Marina". És un estoic. Fa onze anys que va perdre la vista, però viu de records i, algunes estones, escolta la televisió. Fa poc que l'he visitat i li he donat una petita alegria en portar-li una fotocòpia de les pàgines que en Robert Roqué li dedica en el darrer llibre de la col·lecció MOS, *Comunicadors i organitzadors*. És el volum 34 d'una col·lecció oportuna i útil, al meu judici. Li he anat llegint la seva vida i ell, tot parpellejant, anava assentint o em precisava detalls. Dibueixava, alhora, un somriure de satisfacció. Li he assegurat que ara ja havia passat a la posteritat... Hem xerrat llarga estona i hem repassat des del temps de la guerra, que va passar a Menorca primer fent de pastisser perquè hi tenia un parent que hi va fer la mili i s'hi va casar, després fent de pagès, cosa que repetí, un cop acabada la guerra, a Gualta, a Sant Antoni de Calonge i a Bellcaire. També va treballar per a la Fecsa i acabà fent de manobre fins que es va jubilar. Assegura haver llegit molt i això diu que el va ajudar en moments difícils de depressió. Va començar a ballar sardanes al voltant de 1943 i, després, en va ensenyar arreu, a Calonge –don fou el pregoner de Festa Major de 1992–, Platja d'Aro, Castell d'Aro, Sant Antoni i Palafrugell. A part dels autòctons, molts estrangers coneixen la sardana a través d'ell. És un home que s'ha fet amb tothom. Diu que per a ell no hi ha color, que l'important és la persona. Recorda el nucli d'inquiets del seu poble i els contactes que tenien amb personatges com Pere Rosselló, Lluís Pericot, Joaquín Ruiz-Jiménez... També evoca dificultats i topades amb institucions. –De totes maneres –assegura– a la Guàrdia Civil, per exemple, els fotia a cau! Recordem conjuntament les seves felicitacions nadalenques i em recita encara algun vers. Del seu afecte, la demostració més bonica que n'he rebut és quan el van homenatjar a Calonge. Vaig arribar-hi que ja havien començat els parlaments oficials. Els va tancar l'alcalde. Ell ja no hi veia. No recordo exactament l'any, però jo, llavors, estava a Cultura a la Diputació o a la Generalitat. Tot d'una va preguntar: – I en Domènech no ha vingut? L'alcalde Rosselló em va fer parlar, vulgues que no. Vaig adonar-me que entre en Gendrau i jo hi havia un afecte sincer que, sortosament, segueix. ■

SOM

Índex SOM núm. 299. Any 2011. Any XXXII

Josep Gendrau, al llindar dels 90. Joan Domènech	3
Més sobre Pep Ventura. Jordi Puerto	4
Neix al Vendrell la Sardabona	7
Comte Arnau. Josep Vinaròs	8
Concert a la Porta Ferrada. Josep Vinaròs	9
L'entrevista: Joan Gabarrós i Vilalta, sardanista. Damià Daviu	10
Les Cobles	15
Novetats del concurs La Sardana de l'Any	23
Les Fires de Girona: història i tradició. Jordi Torres	25
Les Colles: Enfilant la temporada. Jordi Sanahuja	31
Músics d'or: Petits currículums d'uns grans músics. Antoni Romero	33
Petjades que es deixen pel camí. Miquel Comas	34
Màrius Rabasseda i Menchón. Jordi Puerto	34
També ens ha deixat Joan Roig i Canals. Francesc Salas	35
Ressons de comarques	36
Banyoles, Festa de la Música per a Cobla	40
28è Certamen musical Ceret-Banyoles de Composició per a Cobla 2012	42
Llibres: Joan Gala	46
Fira de la Mediterrània, 2011	48
Artistes i la sardana. Robert Roqué Jutglà	49
Oci. Núria Lorente i Amadeu Cuadrado	50

Aplec de Girona 2011.
Fotografia: Miquel Burgos

Director: Robert Roqué i Jutglà

Consell de Redacció: Gabriel Castelló, Damià Daviu, Joan Domènech, Joan Gala, Jordi Puerto, Antoni Torrent, Josep Vinaròs.

Coordinació editorial: Josep M. Puig

Cap de publicitat: Marta Rovira Juanola

Edita: GISC

(Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya)

Tel. 630 073420

Fax 972 841812

a/e: josepm@cantalozella.cat

Racolta de Dalt, 9 – 17850 Besalú

Imprimeix: Arts Gràfiques Cantalozella, SA

Dipòsit legal: GI-148-1980 – Any XXXII

Col·laboren:

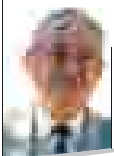

Diputació de Girona

Generalitat de Catalunya

Aquesta revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors

Més sobre Pep Ventura

Ara ja fa cent trenta-sis anys del traspàs de qui es considera el creador de la cobla actual, i quan les boires que planen sobre fets que ocorregueren en aquelles èpoques, fa que quedin una mica esmorteïts per l'amalgama de tot el que va succeir al llarg del temps passat, l'interès de clarificar-los és el motiu pel qual vaig posar-me a cercar a l'hemeroteca de *La Vanguardia* dades amb les quals pogués fonamentar les meves argumentacions. I vaig tenir la bona sort de trobar un article que hi publicà a la pàgina 8, el 24 de març de 1915, el mestre Felip Pedrell i Sabaté, mestre de mestres, quan tan sols feia 40 anys de la mort de l'avi Pep, article del qual no he trobat enlloc ningú que hi fes referència, i en el qual s'aporten algunes dades poc conegudes, especialment sobre músics que tocaren a la seva cobla, que convenientment traduït al català diu així:

“...Noves dades: Pep Ventura! No busqueu el seu nom a cap diccionari. No li trobareu. Els humils són exclosos dels diccionaris (això ara s'ha esmenat). Ell era un humil dels més humils. Un músic de cobla que havia agrupat al seu voltant, onze músics, ni més ni menys,

■ Felip Pedrell i Sabaté

dels quals era el director, el rapsode que, col·locant-li una lira a les mans, l'haurien cridat els seus aborígens els grecs, els grecs d'aquella colònia emporitana l'antiga urbs de la qual sembla que sorgeix, ara, per a escalfar-se, després de tants anys, al sol de la seva no oblidada pàtria.

I què sonaven aquests músics quan agrupats al voltant d'en Pep tocaven la dolça

sardana sempre inspirada en el tema popular? Si: la Sardana! Una dansa representada que provenia, tonada i ritme, d'aquella colònia emporitana primitiva: l'*Arri Moreu!*; el nostàlgic lament, *Per tu ploro*; potser el *Toc d'oració*. Què sé jo!... En Pep amb el seu instrument, l'estimada tenora (oboè - tenor, proveït de campana, diferent del tible, que no la tenia, i els dos instruments de la família de l'oboè modern, però més toscament fabricats) parlava sempre: com deia el públic, la fa parlar.

La sonoritat d'aquell conjunt heterogeni d'instruments que formaven una cobla (flabiol i tamborí, dues tibles, dues tenores, dos cornetins, un fiscorn, dos trombons i un contrabaix) sonava una mica agre, però no estrident, com corresponia a l'orografia de la muntanya empordanesa que la tramuntana assota freqüentment.

Nasqué en Pep al poble d'Alcalá la Real, província de Jaen, l'any 1815 (avui sabem per la seva partida de naixement, que fou el 2 de febrer de 1817). El seu pare era sergent segon d'infanteria. Els freqüents canvis de guarnició portaren aviat al seu pare a Figueres. De la vida, no musical, de nostre futur músic de cobla, es sap que de menut patí fam i demanà almoïna (alguns autors no estan d'acord amb aquesta asseveració). El conegué un tal Llandric, músic d'aquell temps i en descobrir al infant tan belles dots musicals li donà educació al seu gust, ja jove Ventura li va concedir el mestre encara més, la ma de la seva filla gran. Per cert que als vint anys de matrimoni tingué un fill que heretà del seu pare aptituds especials. Dissortadament Baco (*) el dominà i va acabar degenerat, una veritable calamitat i sobresortí a més a més en un terrible turmentador de la seva pobre i infeliç dona. El seu pare pressentí aquesta desventura, i per més dolor, enviudà. No podent resistir per més temps les penes que li donava el seu fill, es casà per segona vegada amb Margarida Ginestó (segons Pere Corominas i d'altres la segona muller es deia: Margarida Ripoll i Selva). Poc temps després, va morir en la Setmana Santa de 1875.

Era una persona angelical, extremadament noble, senzillament delicat, encara que poc expansiu, bon company i demòcrata pràctic amb els subordinats. Igualava la seva part econòmica de director a la dels altres músics de la reduïda banda de deu individus. Ell no cobrava pas com director de la cobla, sinó com individu d'ella. Els ingressos es repartien a parts iguals. Portava a tal extrem la igualtat que utilitzant una tartana i un carro per a la conducció de la cobla a les festes majors, obligava a tots a meitat del camí a canviar de vehicle, perquè gaudissin per un igual de les comoditats relatives de la tartana i la incomoditat del carro. El vellet Jaume Malé, professor de fiscorn, únic supervivent dels components de la cobla de Pep Ventura, acostumava a dir a l'amic que m'ha proporcionat aquestes dades, més ampliat que no pas la simple indicació que vaig publicar, fa poc, a una revista: —Però nosaltres mai vàrem permetre que el mestre pugés al carro.—

Quan la cobla anava a festes majors, les cases pairals de més llinatge es disputaven poder allotjar el seu director, i si li feien algun obsequi com per exemple una caixa d'havans, els repartia entre els seus fent-ne onze parts. Quan la cobla de Ventura funcionava, ell romania com embadalit, amb els ulls tancats o mig oberts, com adormit, estàtic, irritat, bèl·lic, segons el que manava el caire de cada composició que interpretaven ell i els seus fidels companys.

Explicava l'únic supervivent de la cobla d'en Pep, l'esmentat professor de fiscorn i en ocasions de contra-baix, que en els romiatges (llegeixis festes majors), per les muntanyes de Catalunya i alt Pirineu, Pep recollia els cants populars en la seva puresa més delicada. Prenia notes per ampliar-les en arribar a casa, convertint-les en sardanes que conservaven tota la seva embalsamada essència primitiva. D'aquesta manera les sardanes populars d'en Pep, són, al meu entendre, el més sobresortint de la seva producció, i no menys mereixedor de l'anomenada. Cal recordar principalment aquestes: *Lo toc d'oració*, *Per tu ploro*, *Lo cant dels aucellets*, *Totes volen hereus*. D'aquesta sardana, plena d'original melodia i sabor del terror, es diu que Pep Ventura estava escrivint cap el tard al seu estudi, un si és o no és contrariat per la cristallina veu d'una minyona veïna, que netejant el terra repetia una i altre volta la tornada de la cançó. *Totes volen hereu*. S'impressionà profundament en Pep escoltant aquella melancòlica tonada, que de repent brollà de la seva fèrtil intel·ligència la sardana d'aquest títol, que en estrenar-se li valgué gran quantitat d'aplaudiments i

felicitations. Són per un estil les titulades: *Les ninetes del vi bo*, *Núria*, *Ric i ploro*, *La Carmeta*, *A Font Romeu...*

Quan arribava carnaval, la cobla d'en Pep s'augmentava considerablement cooperant en Salleras, que era un músic de gran fama, un músic i no músic, i els Cotó pare i fill. Aquesta orquestra era l'orgull del Figueres dels nostres avis i pares. Sonava a plaça o al teatre lloc on es reunia tot el poble, alt o baix, doncs no es permetia altre sarau en tota la ciutat.

Una particularitat em suggereix el record de Pep Ventura: que Sebastià Trullol i Plana, conserva piadosament, la tenora d'en Pep a Cabanellas (actualment figura al Museu de la Música de Barcelona).

Per acabar faig meves les següents apreciacions, justes, inspirades sobre el cantor popular empordanès, consignades en la *Història del Ampurdan* del meu insigne amic Josep Pella i Forgas: “Un home hi hagué, un geni per qui plora l'Empordà, que tingué la inspiració i el bon criteri de deixar un camí tan sense glòria para anar darrera de la música pastoral de Catalunya. De poble en poble avivà la memòria dels ancians, i més d'una vegada, el resplendor del foc de la llar sorprengué una antiquíssima melodia que de generació en generació anava repetint-se al compàs del bressol ó al monòton acompanyament que la donzella donava amb el garbell, com la dona pelàsgica de Homer al preparar el pa de la família. Pep Ventura... tragué de las pagesies de l'Empordà els millors motius de les seves més notables i celebrades sardanes, en las quals ressuscitant, potser sense saber-ho, l'idea primitiva de los cors, uní el cant a la música per prescriure i enaltir la terra empordanesa a la vida i treballs de l'agricultura. El bon sentit del poble aplaudí la seva música perquè tenia el que se'n: diu sentor de la terra.

No morirà tan fàcilment el record que els meus paisans guarden a la memòria del restaurador del nostre ball nacional; ni les qualitats de l'home que fins el llinard del sepulcre donà mostres d'una delicadesa poètica cada dia més escassa al nostre segle. Es compte, que en els seus darrers dies veient proper el seu fi, cridà als seus companys i pregà que com únic homenatge i record l'acompanyessin a enterrar tocant aquella música que ha estat glòria seva, per que al cobrir-lo la terra podes escoltar per darrera vegada les melancòliques notes que resumien llur vida. Ventura expirava en un senyalat 24 de març de 1875. En la tarda següent Dijous Sant, i fou rara coincidència, Figueras veié passar el fúnebre seguici, al que seguien en compliment de la promesa, los músics, però amb els instruments sota el braç, doncs la solem-

nitat del dia emmudí la música del popular compositor para donar lloc als severíssims cants de l'Església”...

Els components de la cobla eren: Vicenç Alsina *Pebrot* (fiscorn), Josep Basil, (cornetí) Ricard Terrerol (segon cornetí), Pere Codina (clarinet), escriuen: ... *flabiol en Josep Badosa, flauta en Francesc Ricard* (també segon fiscorn)... Domènec Terrerol (la verrea) i també hi tocaven en Sot (segons Pere Corominas, Joaquim Sot, que vivia a Castellfollit, va manifestar-li personalment que no arribà mai a anar amb en Pep, però si amb el seu fill), també en Gimbernat, en Gabriel Cotó i en Pere Albert. En cap moment apareix el nom de Jaume Malé (fiscorn), amb qui va parlar l'amic d'en Pedrell i manifestà haver tocat amb la cobla d'en Pep, no podem pas dubtar del testimoni directe d'un fet concret, però si ens hem de preguntar: amb quin moment? Amb quina cobla? La primera, que era hereva de la d'en Llandrich o la segona

■ Pep Ventura

que era de la Erato? El cert és que hem d'afegir a Jaume Malé al llistat de músics que tocaren amb en Pep Ventura i treure a en Joaquim Sot. En una entrevista que feu en Pere Corominas al fotògraf Domènec Bosch, aquest li manifestà: ...*un dels que anaven amb en Pep es deia Cristià i tocava el fiscorn...* Aquest és un altre músic que tampoc apareix normalment als llistats que es fan dels músics de la seva cobla, jo si que l'esmento al *Diccionari de cobles* (pàg. 178). D'altra banda cal tenir en compte que Pep Ventura va incorporar la tenora a la seva cobla l'any 1858, i que l'Andreu Toron ho va fer a la seva, la Mattes/Toron, el 1857

i s'escriu: ...*a adquirit molt ràpidament una extensa notorietat de la qual testimoniegen les nombroses ressenyes elogioses publicades al Journal des Py.Or. La part de la primera tenora hi era assegurada per en Toron i l'Anton de Siboune...*

(*) En la mitologia romana, déu del vi. ■

Barcelona - Les Roquetes. El Barcelonès

43è Aplec de la Sardana

Diumenge dia 16 d'octubre de 2011

A les 10 del matí i a les 4 de la tarda, al Parc de la Guineueta

Cobles: La Principal de la Bisbal

Montgrins

Sant Jordi-Ciutat de Barcelona

Principal de Llobregat

Dinar dins el recinte de l'Aplec

Aparcament gratuït

En cas de mal temps: poliesportiu Can Dragó

Neix al Vendrell la Sardabona

Les ballades de sardanes d'estiu a La Rambla del Vendrell van arribar al punt final amb l'actuació de la cobla Sant Jordi el darrer diumenge d'agost, tot i que el cicle de ballades va finalitzar el primer diumenge de setembre a la plaça de La Sardana.

L'edició d'enguany ha tingut un èxit tan gran que ha anat més enllà de tot límit imaginable, el qual ha estat motivat pel format innovador que hi han introduït els organitzadors.

Les ballades han estat organitzades per les dues entitats sardanistes de la vila, els Dansaires del Penedès i el Foment Sardanista. La bona entesa que hi ha entre les dues entitats ha permès de desplegar i millorar, ballada rere ballada, el nou model de ballada de sardanes que estrenaven, i que a causa de l'acceptació ascendent que anava tenint entre el públic que hi assistia, un component dels Dansaires del Penedès va pensar que calia posar nom a aquell espectacle tan exitós i l'ha batejat amb el nom de Sardabona.

Què és la Sardabona

La Sardabona és el nom que rep el model de ballada de sardanes amb les característiques següents:

1-Ballada amb megafonia de gran potència.

Els Dansaires del Penedès tenen equip de megafonia propi, de gran potència, i el posen a disposició de la Sardabona juntament amb un comentarista, el qual presenta les sardanes que s'han de tocar, n'explica les característiques, condueix la ballada i va informant de tot el que passa o està a punt de passar.

També hi ha el servei d'un discjòquei, que s'encarrega dels aparells i que una música animada no manqui entre sardana i sardana. A més, els instruments de la cobla tenen un micròfon cadascun que n'amplifica el so i fa que la sardana se senti d'allò més bé, també de lluny.

2-Rifa de regals.

Els organitzadors cerquen que restaurants del municipi hi col·laborin oferint àpats per rifar. Així, a cada edició de Sardabona se sortegen cinc o sis tiquets per anar a menjar gratis dues persones als restaurants col·laboradors. A més, també rifen una caixa d'ampolles de cava i un pernil. Són

■ Gent ballant a la Rambla, amb la Sardabona

obsequis molt atractius que el públic anhela i desitja amb enardiment.

3-Mitja part animada.

La mitja part acostuma a ser llarga, entre mitja hora i tres quarts, i durant aquest temps la Sardabona ofereix al públic un tipus de ball diferent: es balla la sardana curta, country i altres peces ballables, que distreuen i alegren profundament tant el públic que hi participa com el que s'ho mira.

A més, dels músics de la cobla també se'n té cura oferint-los una ampolla d'aigua i un refresc o un gelat a gust seu.

Abans de començar la darrera sardana arriba el moment més esperat, que és quan donen a conèixer els números premiats de la rifa, cosa que provoca un veritable rebombori entre la gent.

En una ballada de sardanes tradicional, els músics de la cobla arriben, toquen i se'n van. Sense gaire cosa més. Si més no, la Sardabona podríem dir que és un altre món, un revulsiu total en la manera de ser les ballades de sardanes tal com són concebudes des de fa dècades.

Fa temps que el món sardanista cerca un nou model de ballada de sardanes que les faci més atractives i concorregudes, i aquest nou model s'ha trobat i provat al Vendrell amb gran acceptació.

A la vila, a les tardes dels diumenges d'estiu no hi hauria res més si no fos per les ballades de sardanes. Els altres anys també n'hi havia, de ballades, és cert, però sense cap mena de dubte que enguany, amb la Sardabona, ha estat un autèntic fenomen, tan exitós com esperat.

Cada diumenge hi havia més gent a la Rambla ballant, a les taules dels bars, a les cadires o simplement dempeus.

En definitiva, la Sardabona, nascuda al Vendrell, ha estat un gran èxit que esperem que tingui continuïtat l'any que ve i pugui ser un model exportable a altres poblacions de Catalunya. ■

Comte Arnau

El passat dia 26 d'agost, a la població garrotxina de Les Preses, se celebrà un magnífic espectacle que recordarem com un treball rigorós i viscut intensament per uns homes i dones que sota el nom d'Esbart Marboleny mostren la qualitat i seriositat davant un guió exigent, que Josep Garcia ha arrodonit perfectament per portar a escena la llegenda del Comte Arnau amb poemes de Joan Maragall. La plasticitat, l'harmonització de moviments i l'expressió, feien palès un treball intens i responsable d'un col·lectiu que viu l'art com una fita important i decisiva de la seva vida.

■ Lidia Pujol a l'inici de l'obra. Fotografia: Anna Pons

L'inici de l'obra es presenta amb uns cants de Lídia Pujol que interpretà *Cançó descantada*, acompanyada per l'extraordinari guitarrista Pau Figueres i un dels millors contrabaixistes del moment, Miquel Àngel Cordero. Una delicadesa musical de Lídia Pujol que oferí la seva veu vellutada, expressiva i de bon gust, i que amb l'actuació ajustada de les cordes, era el prelude del que havia de ser el gran espectacle de la nit.

L'Esbart Marboleny, amb coreografia de Jordi Bassaganyas i Joana Vila, ens presentà una producció complexa i ben estructurada i argumentada en la llegenda del Comte Arnau, que amb pocs escrúpols, deixà de pagar als seus treballadors unes soldades que havia promès d'antuvi, probablement centrat en les seves aspiracions de conquerir la voluntat de les monges del monestir de Sant Joan de les Abadesses i concretament la de l'abadessa.

La Cobla Ciutat de Girona, comandada per Marcel Sabaté, oferí la música de nova adaptació especialment composta per a aquest espectacle per Agustí Pedrico, que servit de músiques tradicionals catalanes, entre les quals *La maledicció del Comte Arnau* d'Eduard Toldrà hi té principal preponderància, aconsegueix uns tractaments musicals que són el centre i base de l'obra. *El pas a dos d'Arnau i Adelaida* és una música de Pilar López que, corografiada per Manuel Cubeles, dóna una sobrietat i pulcritud que cal valorar especialment. Aporten molt sentit a l'obra els cants monàstics de les monges del monestir Sant Joan de les Abadesses. Una combinació de músiques que transfereix un sentit global a una obra esperada amb certa expectació.

Per últim cal destacar l'encert de la veu de Lluís Soler, una veu profunda i molt valorada per tothom que el coneix del teatre i del doblatge, que en off

matisa i modula d'acord amb cada situació de l'obra donant-li el sentit i la presència que requereix cada acció.

La direcció artística de l'espectacle és de 3x1.

En les programacions caldrà tenir en compte més si cal, l'Esbart Marboleny, que a part de ballar extraordinàriament, sap presentar muntatges de l'envergadura de Comte Arnau. ■

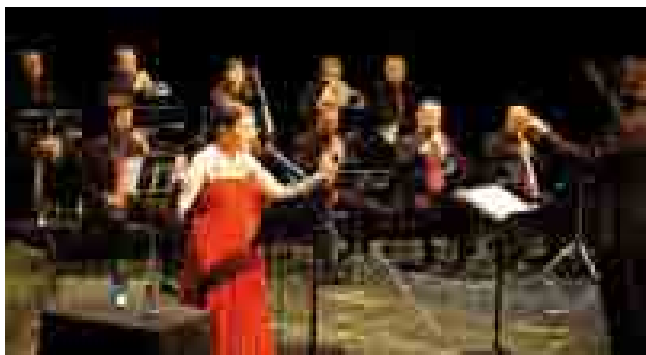

■ L'esbart Marboleny, amb diferents moments de l'obra Comte Arnau. Fotografies: Anna Pons

Concert a la Porta Ferrada

Aquest any la música catalana, millor dit, la música de cobla, ja no ha figurat a la programació de Peralada. La Comissió d'Aplecs de les Comarques Gironines l'ha traslladat a Sant Feliu de Guíxols dins la programació del Festival de la Porta Ferrada. No és bo que una activitat comenci a

moure's d'un lloc a un altre, però sí que és bo que es busquin solucions quan les coses no van bé. De tota manera hi havia cert interès i confiança que el canvi fos el ressorgiment d'un concert que a Peralada no hi encaixava gaire. Hem de dir que a la Porta Ferrada tampoc hi va anar massa bé, poc més de mitja entrada ocupava la platea de l'auditori. Quan els festivals d'estiu de l'agost tenen important acollida arreu, caldrà esbrinar què passa amb el de música de cobla. En aquesta ocasió hom s'eximeix de fer la crítica del concert, atès que el més important passa per trobar el desllorigador de la falta d'atractiu per a un públic que li dona l'esquena o que no s'ha assabentat de l'esdeveniment que té molt proper. Hom desitja que l'any vinent s'hagi trobat el camí. Resta dir que el programa l'integrava la cantant Névoa, la Cobla Sant Jordi dirigida per Tomàs Grau i la Cobla Ciutat de Girona dirigida per Marcel Sabaté. ■

■ Moment del concert al Festival de la Porta Ferrada

Damià Daviu

Joan Gabarrós i Vilalta, sardanista

Joan Gabarrós i Vilalta és un sardanista molt conegut i estimat en els ambients sardanistes. Qui no ha coincidit amb ell en alguna ocasió? Gran persona, bon amic i sempre disposat a donar conversa. Ha conegut molts personatges del món de la sardana. L'any 2008 el compositor Jordi Paulí li va dedicar la coneguda sardana Un bon badaloní, una sardana que gaudeix d'un gran èxit, tot i que en Joan és un berguedà resident des de fa anys, a Badalona.

Avui tenim al nostre costat una gran persona: en Joan Gabarrós i Vilalta. Ha costat una mica de convèncer per tal de portar-lo fins a les pàgines de la nostra revista, perquè diu que no és ningú i que hi ha altres persones que ho mereixen més. Nosaltres creiem que és una persona que mereix aquest reconeixement ja que fa molts anys que es mou en el món sardanista. Ell, la seva filla, la seva néta i el seu besnét formen quatre generacions de sardanistes iniciats per ell. Nosaltres el coneixem prou bé; després d'aquesta entrevista tots el coneixereu millor. Encetem l'entrevista.

▪ **Joan, ens pots dir el teu nom, el lloc i la data de naixement?**

▪ El meu nom és Joan Gabarrós i Vilalta i sóc nascut a Sallent el dia 4 d'abril de 1934.

▪ **Ens pots explicar la teva vida?, com vas arribar a Badalona?**

▪ Tot i que vaig néixer a Sallent (a la comarca del Bages), tota la meva infantesa la vaig passar a la Colònia Rosal (molt a prop de Berga), per això la gent em diu: nascut a Sallent, criat a Berga i badaloní d'adopció. La meva infància va ser dura, era el temps de la postguerra i va tocar passar gana. El meu pare era muntador de maquinària de filatures i a casa hi vivíem el meu pare, la meva mare, la meva germana i jo. Però com que no n'hi havia per a tots em van portar a Berga, a la Colònia Rosal, a casa dels meus avis materns: allà anava al col·legi amb les monges i no va ser fins que vaig tenir 15 o

Joan Gabarrós i Vilalta

16 anys que vaig tornar a Sallent. L'any 1950 (sabent de la falta de mà d'obra a la indústria) ens vàrem traslladar a Badalona on hi teníem un cosins. Jo vaig anar a treballar d'aprenent de mecànic ajustador i quan tenia 18 anys em va arribar la citació per anar a la "mili". Com que vivíem a la part de mar la meva il·lusió era fer-la a la Marina, i parlant amb un encarregat d'on treballava, que era pescador, en explicar-li les meves intencions, un dia, em va portar a Barcelona a apuntar-me a la Marina. El mateix dia que feia 20 anys pujava al tren que em portava a Cartagena, on vaig fer tres mesos d'instrucció i després em varen traslladar a Sóller: en total vaig estar-hi 2 anys. Ja de tornada a Badalona vaig conèixer la Paquita, vàrem festejar 5 anys i com que ella també ballava sardanes (jo en sabia

■ Joan Gabarrós llegint.

des dels 16 anys) va ser una manera de tornar-hi. L'any 1961 ens vàrem casar i el 1962 ja teníem la nostra filla Roser i al cap de 17 mesos més teníem el nostre fill Joan. Quan eren petits no podíem anar a les sardanes, això sí! fèiem excursions i anàvem molt cap a Berga amb el cotxe, un Citroën de segona mà, i quan ja van tenir 15 o 16 anys vàrem tornar a les sardanes. Nosaltres anàvem a ballar la rambla de Badalona i allà vàrem conèixer molta gent de la nostra edat que eren balladors, eren un grup unit per la sardana i cada setmana organitzaven un autocar per anar a algun aplec, especialment cap a Girona. Recordo que ens vam fer una pancarta que portàvem a la finestra del darrere de l'autocar que deia: "El Grup Badaloní La Rambla", érem un grup d'amics, una colla que va arribar a ser de 80 persones, érem una entitat sardanista i quan no hi havia sortida ens reuníem a casa d'un dels membres i hi fèiem un berenar. Era a casa de Joan Solé Petit i mentre fèiem el berenar posaven sardanes de fons, però crec que només tenia un disc (sempre sonava el mateix) i vaig arribar a avorir la sardana *Vigatana*, de Josep Saderra, de tant sentir-la. El flabio-laire, director i compositor Lluís Buscarons ens va fer una sardana que porta per nom *El Grup Badaloní la Rambla*, i quan ens la va portar vàrem fer una audició amb la cobla Ciutat de Girona pagada

per tots nosaltres a la qual va seguir un sopar. En aquestes sortides del grup vàrem conèixer molta gent, com en Miquel Tudela i en Francesc Mas i Ros que també ens va fer una sardana dedicada al grup es diu *Els fermes de Badalona*. Tant a Lluís Buscarons com a Francesc Mas Ros els vàrem fer un homenatge en agraïment a les seves sardanes. Però l'activitat del grup va minvar i els seus membres es van anar distanciant. Ah! també vaig col·laborar amb una petita aportació econòmica en la creació de la cobla Juvenil Marinada, (actual Marinada), sorgida del Grup Sardanista Marinada dels Maristes de Badalona, una iniciativa del germà marista Jaume Solsona i Roig. Jo volia que el meu fill Joan anés a la cobla, però després de provar-ho ens en vàrem adonar que anava amb ell: el meu fill ha estat l'únic que no ha seguit en el món de les sardanes ja que la meua filla Roser (que va aprendre a ballar-ne amb un senyor de Badalona, en Rafael Ros) ens ha seguit sempre. La meua dona la Paquita, la meua filla Roser i jo vam començar a anar pels aplecs i els esdeveniments sardanistes, vàrem conèixer molta gent als aplecs i recordo que la meua filla va conèixer un grup de noies de la seva edat i hi tenia caliu i hi va trobar ambient. Molt temps després a l'aplec de Peralada, on va anar amb uns amics, va conèixer qui avui és el seu marit, en Ramon, un altre sardanista d'aquells de tota la vida, i ara sóc jo el que va amb ells. La Roser va tenir una filla, la

■ Joan Gabarrós amb el seu besnét, l'Abraham

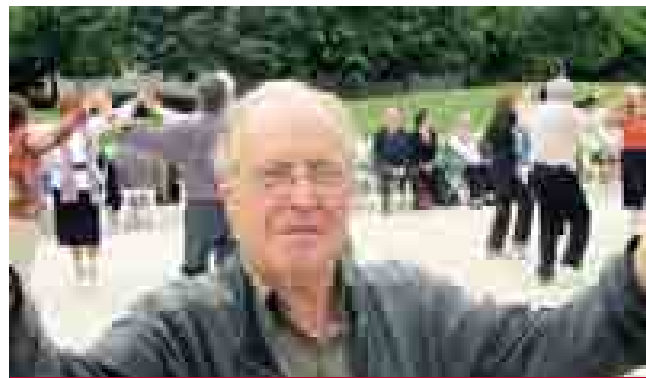
Queralt (una gran balladora) que també va venir molt a sardanes, però ara la seva vida ha pres un altre camí. La meva néta Queralt ha tingut un nen, l'Abraham, el meu besnét, que des que va néixer no ha deixat de venir a sardanes i li agrada molt! Tot i la seva poca edat (té 5 anys) coneix tots els músics i sap quin instrument toca cada un i de quina cobla són. Ell és la quarta generació de sardanistes sorgida de la nostre família, li agrada molt la música i en concret el contrabaix: es queda bocabadat amb els concerts que fan per la tele, els prefereix als dibuixos animats; si segueix així haurem de pensar que estudiï música.

- Joan, quatre generacions de sardanistes a la teva família...

- Si, és per estar-ne orgullós, la llàstima és que fa dos anys va morir la Paquita, la meva dona, que era un puntal a qui agradaven molt les sardanes, especialment les d'en Vicenç Bou... Jo no he deixat d'anar a les sardanes, ara hi vaig amb la meva filla, però ja no és el mateix. És l'únic que faig diferent del resta de la setmana: anar a ballar sardanes.

Joan Gabarrós amb el director de la cobla-orquestra Montgrins, en Martí Camós.

En Joan balla sardanes

- Amb tots aquests anys en el món de la sardana, deus haver conegut molts instrumentistes i compositors i més si tenim en compte que ets una persona molt agradable i molt cordial.

- Sí, he conegut molta gent, he fet molts amics i no tan sols músics! Pel que fa a músics i compositors abans parlàvem de Lluís Buscarons, Francesc Mas Ros, Miquel Tudela (que fa poc ens ha deixat). Vaig conèixer en Puigferrer, en Pere Fontàs, en Raimon Sabater, en Joan i Pere Parés, en Josep Riu-malló i molts més. Seguïem molt la cobla Ciutat de Girona entre els membres de la qual vaig fer molts amics com els germans Jaume i Juli Esteve, en Josep Cullell, i el trompeta Jordi Compte, amb qui vaig tenir una especial relació tant durant la seva època a la Ciutat de Girona com quan l'any 1981 va anar als Montgrins. Amb els Montgrins hi tenim relació des de l'any 1980, recordo en Ricard Parés, l'Antoni Giner, en "Xicu" Cla, en Jordi Figueres i en Jordi Roglà, en Florenci Trullàs i més. També tenim molta amistat amb les cobles Jovenívola de Sabadell i la Marinada. Recordo la Selvatana del tenora Josep Mir quan tocava l'obligada escrita per ell mateix titulada *Paquita*. D'aquell temps fins ara hi ha molts músics molt bons, més bons que els d'abans, però no tan emblemàtics amb aquell carisma, no obstant això tinc molt bona amistat amb molts músics de cobla actuals.

- Joan, què hi trobes a la sardana que la fa tan especial per a tu?

- Una pel·lícula, un partit de futbol o qualsevol altre cosa m'agrada, però no hi ha res que em faci gaudir i que em posi els pèls de punta com la sardana. L'ambient és preciós i hi fet molts amics,

de vegades arribo a un aplec i vull ballar però no començo a ballar fins a cinc o sis sardanes després perquè primer he de saludar tothom. No sé anar a un altre lloc i a casa, si poso música, són sardanes. La salut em respecta i puc ballar sardanes qualsevol com sempre, tinc la meua colla feta i ens ho passem molt bé. Ah! sóc partidari de les sardanes de 10 tirades, les sardanes curtes de 7 tirades no em van, a mi m'agrada escoltar la sardana i després ballar, amb les sardanes curtes si les escoltes ja no tens temps de ballar.

▪ Sabem que ets un gran aficionat a la fotografia i en els aplecs fas moltes fotografies des de sempre, ja deus tenir una important col·lecció, oi?

▪ M'agrada molt la fotografia i a cada aplec jo porto la càmera des de fa una colla d'anys i faig fotos als músics importants i als no tan importants i també de cobles senceres. Tinc moltes fotos. A l'aplec de Sabadell cada any organitzen un concurs de fotografia de temàtica sardanista i hi he participat alguns anys i he fet un primer premi, un segon i un tercer. Gaudeixo molt amb la fotografia, ho faig a la meua manera i més amb les càmeres digitals

En Joan balla en una colla

d'avui en dia que ofereixen moltes més possibilitats que les antigues.

▪ Tu que has viscut tant dins de la sardana, què hi ha diferent d'abans?, com ha canviat?

▪ Principalment hi ha menys gent i pràcticament una assistència inexistent de jovent, tant a ballades com a aplecs i concerts de sardanes. Alguns anys enrere hi havia presència de jovent i també hi havia molta més gent que anava a les sardanes, a partir dels anys 90 hi ha hagut una davallada important. Encara recordo l'ambient i el caliu de la plaça Sant Jaume de Barcelona...

▪ T'agraden els nous camins dels compositors de sardanes més joves?

▪ Quan estic a la plaça m'agraden unes sardanes amb les quals es pugui saltar i quan estic en un concert unes altres, els concerts m'agraden molt, sobretot aquells en què s'interpreten peces de categoria i em refereixo als grans clàssics, Serra, Morera, Bou, crec que sempre seran l'essència de la sardana. Amb tot el respecte, però, pels nous compositors alguns dels quals fan veritables creacions

En Joan amb la seva càmera fotogràfica

amb les seves composicions. Crec que estan innovant i aporten moltes coses i noves idees, penso que les composicions actuals estan molt ben fetes.

■ **Un dels motius de gran alegria per a tu penso que ha de ser quan el compositor de Badalona Jordi Paulí et va dedicar la sardana *Un bon badaloní*. Què en penses?**

■ Amb en Jordi Paulí i la seva família fa temps que ens coneixem. Jo treballava a la Mobba, una empresa dedicada a les balances i a maquinària per a l'alimentació, i estava al costat de casa seva, és a dir que puc dir que quasi he vist néixer el Jordi Paulí, i quan començava amb la tenora vaig fer alguna cosa amb el torn per als tudells de la tenora. Un dia la meua filla i el meu gendre es varen posar en contacte amb ell i li varen encarregar una sardana per a mi. Va tardar molt a fer-la, crec que un parell d'anys, des que li van dir i es va estrenar a l'aplec de Badalona el 21 de setembre del 2008. Jo no en sabia res i no m'ho esperava, recordo que hi havia molta expectació, en Jordi no va poder assistir a l'estrena perquè estava tocant a París, però varen venir els seus pares i mentre la sardana *Un bon badaloní* estava sonant, en Jordi em va trucar des de París i li vaig donar les gràcies. Crec que aquesta sardana ha tingut molt èxit i l'han tocat molt, sobretot els dos primers anys, totes les cobles, em va fer molta il·lusió. Fa alguns anys el mestre Tomàs Gil i Mem-

■ L'entranyable sardanista Joan Gabarrós

brado ens va dedicar a la meua senyora i a mi una sardana que porta per nom *Cor i força* que va estrenar la cobla Marinada a la rambla de Badalona. A més vull dir que en Jordi Paulí va escriure altres sardanes dedicades a persones, entre les quals *La Júlia de Solsona*, una persona que conec, i *Un català a Lió*, dedicada a Jordi Vilajoana, un senyor molt gran que viu a Lió (França) i és un enamorat de la sardana, el qual vaig tenir l'ocasió de conèixer en l'aplec de la Bisbal d'Empordà del passat any i vàrem conversar d'aquest fet que tenim en comú, en alguna ocasió ens hem telefonat.

■ **Joan, ja acabem, la darrera pregunta. Què passarà amb la sardana en el futur?**

■ Veig un problema molt gran en les entitats sardanistes, a les quals hi ha gent molt gran i quan és hora de fer un canvi de junta ningú vol feina ni responsabilitats, això és un problema gros. Crec que de gent per ballar sardanes sempre n'hi haurà, el jovent no hi va, però jovent que sap ballar sardanes n'hi ha molt i algun dia s'hi poden agafar, crec que els que ballen en colles sardanistes, de grans, ballaran quan ja tinguin la vida encarrilada. El problema més gran són les entitats que no tenen socis ni gent que s'hi impliqui i a més que no hi ha diners, les institucions actualment, amb la crisi, no poden aportar diners com abans i la situació és difícil.

■ **Vols afegir quelcom més?**

■ Donar les gràcies a tanta gent que he conegut amb la sardana, a tots els músics que he conegut i que conec perquè m'han fet gaudir molt i molt, i haver-me volgut com amic tanta gent, i gràcies a la revista Som per haver-me reservat aquestes pàgines. Una abraçada per a tot el sardanisme. Salutacions!

■ Joan, en alguns passatges de l'entrevista he sentit una gran emoció. No crec que hagi de donar les gràcies perquè et considerem el nostre amic, crec que som nosaltres els que hem d'agrair la teua amistat, ja que ja queden poques persones com tu, amb aquesta extraordinària bonhomia: és un regal per a tots nosaltres. Que gaudim plegats molts anys de la sardana i que tu et conservis tan bé com fins ara. Ah! i gràcies per haver acceptat la nostra proposta, en teníem moltes ganes. Sort i fins aviat! ■

Les Cobles

Un any més, en aquests dies us fem avinent una relació de les cobles, amb les seves dades i la fotografia corresponent. Romanem agraiats ben sincerament a totes aquestes cobles i llurs components.

Cobla Baix Empordà (fundada el 1964)

Representant: **Amadeu Cuadrado**
 C. Vermell, 23 - Tel. 972 650 688
 17252 **Sant Antoni de Calonge** (Baix Empordà)
<http://coblabaixemporda.blogspot.com/>
coblabaixemporda@gmail.com

Cobla Bisbal Jove

Representant: **Josep Bofill**
 Management CBJ: c. del Sol, 4 - 17121 **Corçà** (Girona)
 Tels.: 670 755 019 / 646 544 442
bisbaljove@gmail.com / info@bisbaljove.com
www.bisbaljove.com
 Myspace: www.myspace.com/bisbaljove.cat
 Youtube: www.youtube.com/user/BisbalJove
 També pots seguir-nos via: Facebook i Twitter

Bellpuig Cobla

Representant: **Francesc Saladrigues**
 Avinguda del Riu Corb, 2 - 25250 **Bellpuig** (Urgell)
 Tel. 973 320 654 / Mòbil 686 488 755
www.bellpuigcobla.com – francesc@saladrigues.com

Cobla Catània

Representant: **Miguel Acunya**
 Plaça Penedès, 4, 3r - 08720 **Vilafranca del Penedès**
 Tel. 658 944 974
www.coblacatania.net – info@coblacatania.net

Cobla Cervianenca

Representant: **Narcís Costa**
C. Pou, 8 - 17473 **Ventalló** (Alt Empordà)
Tel. 972 793 105 / Mòbil 650 827 970
www.lacervianenca.com
c-cervianenca@hotmail.com

Cobla Ciutat de Cornellà

Representant: **Carles Santiago**
C. Marquès de Cornellà, 125, 1a
08940 **Cornellà de Llobregat** (Baix Llobregat)
Tel. 933 774 487 / Mòbil 606 595 450
carlessantiago@hotmail.com
http://coblaciutatdecornella.blogspot.com

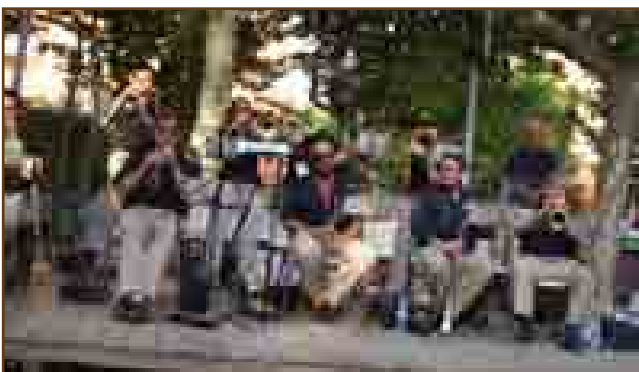
Cobla Ciutat de Girona

Representació: **Joaquim Burjachs**
Direcció musical: **Marcel Sabaté**
Av. Maresme 531, 2n 3n - 08301 **Mataró** (Maresme)
Tel-Fax 93 790 82 50 - Tel mòbil 690 641 661
www.coblaciutatdegirona.com
info@coblaciutatdegirona.com

Banda i Cobla del Col·legi Pare Manyanet

C. Pare Manyanet, 25 - 43205 **Reus** (Baix Camp)
Tel. 977 330 832 - Fax 977 330 704
Mòbil 608 634 544

Cobla Ciutat de Terrassa

Representant: **Jordi Curós**
Apartat de correus 536 - 08220 **Terrassa** (Vallès Occ.)
Mòbil 609 333 206 / Tel. 934 658 383
www.cobla.cat - ciutatdeterrassa@cobla.cat

Cobla Col·legi Santa Maria

C. Salut, 24 - 17300 **Blanes** (Selva)
Tel. 972 336 128 / 937 652 127
Mòbil 699 305 508

Cobla Contemporània

Representant: **Agustí Serracó i Costa**
C. Vèlia, 7, 3r, 2a - 08027 **Barcelona** (Barcelonès)
Tel. 933 494 625 / Mòbil 618 915 663
www.contemporania.net – info@contemporania.net

Cobla La Flama de Farners

Associació Cultural "El Rocar"
Representant: **Miquel Clapés**
Crta. de Sant Feliu, Km. 8 - 17243 **Llambilles**
Tel. 608 430 848
www.laflamadefarners.blogspot.com
laflamadefarners@hotmail.com

Cobla Cossetània

Contactes: **Irene Jorda** - 617 362 241
irenejorda75@hotmail.com
Josep M. Gual - 607 381 693
pepitogual@hotmail.com
Apartat de correus 1010 - 43080 **Tarragona**

Cobla Genisenca

(Els amics de Joaquim Serra)
Representant: **Joan Tuneu**
C. Sant Sebastià, 57 - 08552 **Taradell** (Osona)
Tel. 938 800 077 – 938 801 278 / Fax 938 812 377
www.9-bit.com/genisenca
coblagenisenca@hotmail.com

Cobla-Orquestra Internacional Costa Brava

Contractació:
Joan Vilanova 686 324 039
Pere Teixidor 616 607 287
orquestracostabrava@gmail.com

Cobla Jovenívola d'Agramunt

Representant: **Eduard Arribas**
C. Ensenyament, 17 - 25310 **Agramunt** (Lleida)
Mòbil 619 058 131
www.jovenivola.cat
jovenivola@gmail.com

Cobla Jovenívola de Sabadell

Contacte: **Salvador Saumoy**
Tel. 646 876 177 - fax. 93 724 30 87
C. Ramon Amadeu, 16 - 08205 **Sabadell** (Barcelona)
<http://jovenivoladesabadell.blogspot.com>
coblajovenivola@gmail.com

Cobla Juvenil Ciutat de Solsona

Excm. Ajuntament.
C. del Castell, 20 - 25280 **Solsona** (Solsonès)
Tel. 973 480 050 - Fax: 973 482 361
www.coblasolsona.4t.com
coblasolsona@hotmail.com

Cobla Lluïsos de Taradell

Representant: **Carles Casanova**
C. Oliveres, 13 - 08711 **Òdena**
Tel. 687 705 546 / 687 705 546
www.lluisos.cat - carles@lluisos.com

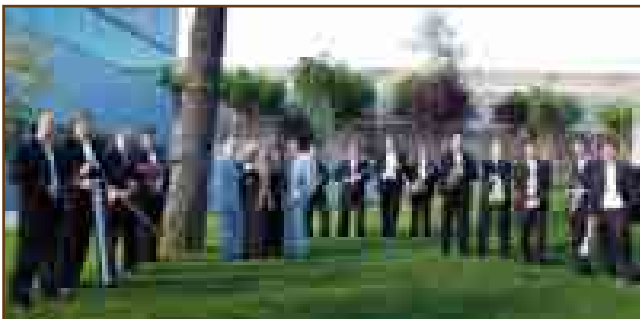
Orquestra Internacional Maravella

Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya
Representant: **M. Comadevall**
C. Miquel de Palol, 23
17190 **Salt** (Gironès)
Tel. 972 239 486
www.maravella.com
orquestra@maravella.com

Cobla Marinada

Representant: **Xavier Piñol Garcia**
Director: **Esteve Molero i Olivella**
C/ Itàlia, 36. 08320 **El Masnou** (Maresme)
Tels.: 93 804 12 88 - 654 04 43 47
representant@coblamarinada.com
www.coblamarinada.com
www.myspace.com/coblamarinadadebadalona

Gran Orquestra Cobla Internacional Marina

Contacte: **Jordi Alsina**

C/ Indústria, 17,1r - 17244 **Cassà de la Selva** (Gironès)

Tels.: 972 463 174 / 616 315 622 / 649 955 439

Fax: 972 463 174

info@orquestramarina.com

www.orquestramarina.com

Cobla Mediterrània

Representant: **Joan Vilajoliu**

Director: **Bernat Castillejos**

C. Garcilaso, 100, 5è 1a, escala dreta - 08027 **Barcelona**

Tel. 605 272 067

www.coblamediterrania.net

Cobla Montgrins

Representant: **Martí Camós**

C. Jaume I, 11, B - 17257 **Torroella de Montgrí**

Tels. 972 317 473 / 629 313 831 / 619 222 815

www.ouestamontgrins.com

info@ouestamontgrins.com

Cobla La Nova Vallès

Sardanes i música per a cobla en general

Representant: **Alfred Llorens**

C. Verge de la Paloma, 76 - 08204 **Sabadell** (Vallès Occ.)

Tel. 937 119 141 / Mòbil 657 687 365

www.telefonica.net/web/coblanovavalles/

novavall@telefonica.net

Cobla Osona

Representant: **Joan Mayà**

Carrer Francesc Caula, 16

17857 **Sant Joan les Fonts** (Garrotxa)

Tel. 619 431 140

Cobla Premià

Representant: **Gaietà Piñol**

C. Alfons, 1 1r 4a - 08330 **Premià de Mar** (Maresme)

Tel. 93 751 20 73 / Mòbil 626 725 997

coblapremia@hotmail.com

Cobla La Principal d'Amsterdam

Director artístic: **Joris Vermeulen**
Manager: **Laurian Zwart**
Representant català: **Amunt Produccions, Blanes**
C. Paul Schuitemahof 5
1087 EG **Amsterdam** - Paisos Baixos
Tel/fax +31-20-6813888 - Mòbil +31-6-47450975
info@cobla-amsterdam.nl
www.cobla-amsterdam.nl

Cobla La Principal del Llobregat

Representant: **Joan Jordi Beumala**
Director musical: **Jordi Leon i Royo**
C. La Unió, 115 - 08201 **Sabadell** (Barcelona)
Tel. 629 417 377
<http://www.lallobregat.cat/>
representacio@lallobregat.cat

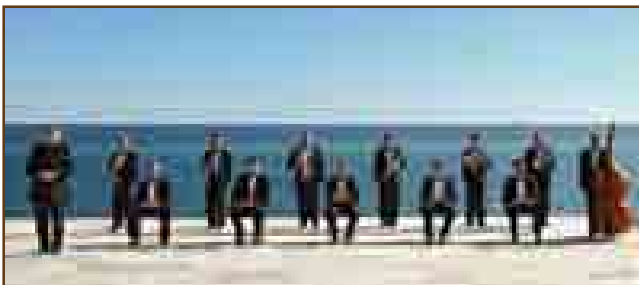
Cobla La Principal de Banyoles

Representant: **Joan Rocarols Arrey**
C. Costa Brava, 11 - 17800 **Olot** (Garrotxa)
Tel. 972 26 42 91 - Mòbil 686 04 01 79
laprincipalbanyoles@gmail.com

Cobla La Principal d'Olot

Representant: **Josep Navarro**
Trav. Carretera de les Feixes, 6 - 17800 **Olot** (Garrotxa)
Tel. 972 263 069

Cobla La Principal de la Bisbal

Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya
Cobla oficial de la Generalitat de Catalunya
Representant: **Biel Castelló**
Av. President Companys, 7 - 17100 **La Bisbal**
Tels. 972 642 448 - 603 664 431
www.laprincipaldelabisbal.com
info@laprincipaldelabisbal.com

Cobla La Principal de Porqueres

Representant: **Àngel Pellicer**
C. Verge de Montserrat, 3 - 17834 **Porqueres**
(Pla de l'Estany)
Tel. 972 573 759 / Mòbil 639 060 000
www.coblalaprincipaldeporqueres.com
info@coblalaprincipaldeporqueres.com

Cobla La Principal de Tarragona Fundada el 1961

Representant: **Rafael Guinovart**
Av. Joan Antònio i Guàrdias, 90 - 43007 **Tarragona**
Tel. 977 236 979 / Mòbil 629 748 352
laprincipaldetarragona@tinet.org

Cobla Ressonó

Contactes: **Oscar Sabater Mercado**
Tel. 600 473 451
Xavier Pons Vives
Tel. 680 193 906.

Cobla Reus (Fundada el 1921)

Representant: **Alfons Barenys**
Pg. Prim, 17, àtic 2a - 43202 **Reus** (Baix Camp)
Tel. i Fax 977 313 057 / Mòbil 679 414 909
coblareus@terra.es

Cobla Reus Jove

Representant: **Eduard Sendra**
C. Guillem Maria de Brocà 3
43203 **Reus** (el Baix Camp)
Tels. 639 39 44 19 - 977 34 37 32
<http://reusjove.blogspot.com> – reusjove@gmail.com

Cobla Els Rossinyolets

Representant: **Josep M. Gironella**
C. Muralla, 31
17486 **Castelló d'Empúries** (Alt Empordà)
Mòbil 618 628 172
miagironella@hotmail.com

Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona

Representant: **Oriol Gibert**
Consell de Cent, 73-75 – 2n 4a - 08015 **Barcelona**
Tels. +34 93 186 19 58 - +34 609 31 57 35
www.coblasantjordi.cat – info@coblasantjordi.cat

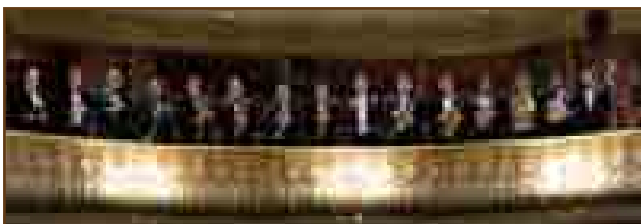
Cobla Selvatana

Representant: **Josep Farràs i Eliseu Quintana**
 C. Estricadors, 56 - 17820 **Banyoles** (Pla de l'Estany)
 Tels. 972 580 416 / Mòbils 609 394 380 - 679 415 500
www.selvatana.com
info@selvatana.com

Cobla Vila de La Jonquera

Representants:
Miquel Vilardell:
 Mòbil 649 067 917
 Tel. 972 554 696
 C. Albera, 13 – 17700 **La Jonquera** (Alt Empordà)
Tomàs Puig: Tel. 972 758 494
Torroella de Montgrí (Girona)

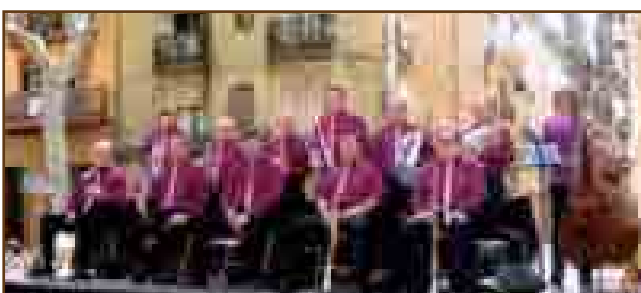
Cobla Simfònica de Catalunya

Representant: **Josep Vinaròs**
 C. Sant Llorenç, 76, 1r, 2a - 08202 **Sabadell**
 Tel. 937 267 169
vinaros@jvinaros.com

Cobla Vila d'Olesa (So de qualitat, pels seus concerts, ballades i festes)

Representant: **Gregori Campos**
 Passeig del Progrés, 67 baixos
 08640 **Olesa de Montserrat**
 Tel. 93 778 02 72 - Mòbil 609 322 314
 Fax: 937 789 713
coblavilaolesa@latinmail.com

Cobla Thermalenca

Caldes de Montbui
 email: cthermalenca@gmail.com

Cobla Costa Daurada

Mataró
ramonjulia.m@gmail.com

Representant: **Ramon Julià Massaguer**
 Av. Jaume Recoder, 16, 5è 2a - 08302 **Mataró**
 Tel. 93 757 60 72 - Mòbil 630 77 79 55

Novetats a la 23a edició del concurs La Sardana de l'Any

La 23a edició del concurs La Sardana de l'Any ja ha començat a través de les emissores que emeten aquest espai i s'efectuen les diferents eliminatòries.

Enguany hi ha tres opcions de vot. La primera possibilitat són les trucades en directe als programes col·laboradors. Només podran recollir vots aquelles emissores que radiïn el programa en directe, com fins ara haurà de ser mentre duri l'emissió del programa i exclusivament per via telefònica, havent de donar les dades personals. La segona opció és un contestador automàtic (93 319 76 37). El tercer sistema de vot és el tradicional emprat fins ara: a la web de la Federació Sardanista de Catalunya (www.fed.sardanista.cat). El termini per votar per internet seran dissabtes, diumenges i dilluns, durant tot el dia. Com cada any la Comissió Organitzadora té potestat per intervenir si percep que en una votació hi hagut mala praxi.

El concurs d'enguany celebrarà la Final el dia 12 de maig del 2012 al Teatre Llotja de Lleida amb les 10

peces seleccionades, que interpretaran les cobles Jovenívola de Sabadell i Bellpuig Cobla. A la segona part es podrà gaudir de l'Orquestra Simfònica Julià Carbonell que oferirà obres d'encàrrec per a orquestra i cobla d'en Francesc Cassú i en Xavier Pagès. La mecànica per arribar a la cita lleidatana consisteix en una primera selecció en què durant 18 setmanes s'interpretaran quatre sardanes, de les quals se'n classificarà una per a la semifinal junt amb les 6 no guanyadores que hagin obtingut més vots. Aquestes 24 semifinalistes competiran en grups de tres. La que tingui més vots serà la classificada, que s'ajuntarà amb dues sardanes més que sorgiran de les semifinalistes no classificades que hagin obtingut un major nombre de vots. Els caps de setmana del 24/25 de desembre de 2011 i del 31 de desembre 2011/1 de gener de 2012 no hi haurà eliminatòries per coincidir amb les festes de Nadal i Cap d'Any, així com el cap de setmana de l'11/12 i 18/19 de febrer, 28/29 d'abril i del 5/6 de maig de 2012, ja que es necessitaran per a la preparació tècnica de les següents etapes del certamen. En total seran 72 sardanes de les estrenades en el decurs de l'any 2011 que entraran en aquest concurs. El Comitè Seleccionador l'integraran Daniel Gasulla, Isabel Medina i Josep Valldaura. Aquest jurat tingué en compte, entre d'altres criteris, que no hi podien haver més de dues obres d'un mateix autor i que tampoc s'accepten sardanes de les denominades 'obligades'. ■

METALQUÍMIA

US DESITJA
BONES FIRES
DE SANT NARCÍS 2011

CURS DE TÈCNiques DE GRAVACIÓ EN ESTUDI

Realitzar les tècniques bàsiques de gravació de veu i música professionalment. Una aula equipada amb microfonats i la gran biblioteca de veu i la comunicació, especialment per la gravació i la música.

Les pràctiques es realitzaran a la sala d'actes amb els microfonats de la sala d'actes, amb la possibilitat de gravar professionalment.

Totes les pràctiques es realitzaran en el mateix local on s'ha desenvolupat el curs, ja sigui a l'Espai 44.1 (Girona) o a l'Espai 44.1 (Lleida).

Més informació:
inscripcions: inscripcions@44.1.cat

Peacock Sabateries

GIRONA	Pare Claret	29	Tel. 972 21 02 15
GIRONA	Nou	15	Tel. 972 22 68 48
GIRONA	St. Francesc	16	Tel. i Fax 972 20 67 39
GIRONA	Pça. del Vi	4	Tel. 972 22 28 58
GIRONA	Migdia	18	Tel. 972 21 61 15
PALAMÓS	Major	2	Tel. i Fax 972 60 21 44
PLATJA D'ARO	Av. S'Agaró	50	Tel. 972 81 91 95
OLOT	Pça. Catalunya	5	Tel. 972 26 08 56

JOIERIES

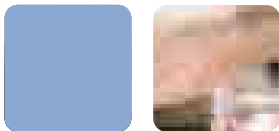
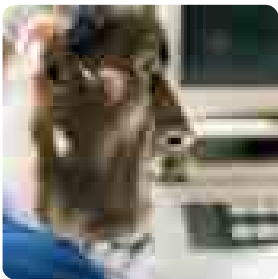
Rosa Sala

*Descompte especial
per a tots els subscriptors
de la revista "Som"*

Carrer Nou, 16 - Tel. 972 217 421
Carrer Nou, 6 - Tel. 972 203 727
GIRONA

GIROASSIST

 **GRUP
mifas**

**Solucions
Gràfiques**

Mailing

**Bases
de Dades**

**Contact
Centre**

Manipulats

**Màrqueting
promocional**

Web

www.giroassist.cat

COPISTERIA
Eiximenis, 19, 17001 Girona
T 972 20 19 05 F 972 20 30 00
girocopy@mifas.cat

TALLER - TRAMESES POSTAL
c/ Llevant, 6-8, 17180 Vilablareix
T 972 20 60 70 F 972 40 51 33
giroassist@mifas.cat

CALL CENTER
c/ Castell solterra, 5, 17003 Girona
T 972 21 59 00
girona@grupoastel.com

Les Fires de Girona: història i tradició

Cada any, quan arriba la tardor, Girona s'engalana per celebrar la seves Fires i Festes de Sant Narcís. Nosaltres, gironins i gironines, no parlem mai de la festa major –tot i ser-ho–, en diem simplement “*les Fires*”. Encara que el mot “fires” ja l'empraven els romans i vol dir festa, a Girona es mantingué només el caire mercantil de la Fira. No fou fins a les darreries del segle XIX que s'hi ajuntaren les festes, que havien de fer més divertida l'estada dels visitants.

Qui era sant Narcís? S'explica que era un bisbe que morí a Girona el segle IV, juntament amb sant Feliu, durant una persecució contra els cristians ordenada per l'emperador romà Dioclecià. Sant Narcís és famós per la llegenda de les mosques, com ja explicarem al número 276 de SOM. El 1285 els francesos assetjaren Girona i després de forta resistència, la ciutat capitulà. Durant el setge s'hi produí una epidèmia de pesta (això és històric). I aquí comença la llegenda que diu que els francesos profanaren la tomba del sant, a l'església de Sant Feliu. Del sepulcre de sant Narcís sortí un eixam de grans mosques, que picaven mortalment els soldats i els seus cavalls foragitant-los de Girona. El fet ha quedat palès en un quadre, que es pot veure prop de l'altar major del temple. Per cert Sant Feliu, aquest any 2011, ha estat nomenada basílica pel papa Benet XVI.

Dins de la basílica esmentada hi ha un sepulcre de sant Narcís (segle XIV), prop del presbiteri. També trobem la Capella de sant Narcís (segle XVIII). La diada del patró, el 29 d'octubre, s'hi fa missa solemne presidida pel bisbe, amb l'assistència de les autoritats locals. Algunes vegades havien vingut personalitats que es troba-

ven ocasionalment a Girona, o bé que venien expressament per retre homenatge al sant. Com succeí el 1462, amb l'assistència del rei Joan II de Catalunya i Aragó. En aquesta diada és tradicional lliurar una bosseta de cotó, que es passa pel sepulcre, atribuint-li virtuts guaridores especialment en els mals de l'aparell d'oïda.

Durant molts anys, per Sant Narcís, es feia una processó pels carrers de la ciutat amb la imatge del sant. Fins i tot el 1809, en ple setge napoleònic, es celebrà devotament la processó, enmig del canoneig de l'artilleria, amb molta gallardia i sofriment.

Així doncs quan Girona ha passat per moments d'angúnia –a causa de setges, del perill d'inundacions, o per epidèmies–, els seus habitants s'encomanaven a sant Narcís. El 1940, per exemple, les Fires es suspengueren a causa d'un tràgic aiguat, succeït entre el 17 i el 19 d'octubre.

Les Fires tenen un origen molt llunyà, com ho demostren les dades que es troben a l'arxiu municipal. Ja l'any 1283 el rei Pere II “el Gran”, concedí a Girona autorització per celebrar Fira. Començaren l'onze de novembre, festa de Sant Martí, durant dotze dies. Se'n celebraven també d'altres: la de Sant Feliu (agost), la de Sant Tomàs (abans de Nadal) i la del Ram (abans de Pasqua). El 25 d'agost de 1330 el rei Alfons III “el Benigne”, determinà “*que la Fira de Girona sia lo primer jorn d'agost així com antigament era*”, o sia, per la festa de Sant Feliu, i amb una durada de quinze dies. El 1337 Pere III “el Cerimoniós”, a petició dels Jurats de la ciutat (membres del Consell municipal), concedí el privilegi de celebrar-ne una altra, que començarà l'endemà de Tots Sants i més endavant canviarà moltes vegades de data. De més importància és la disposició de l'any 1399, quan el rei Martí I “l'Humà” atorgà a la nostra ciutat el privilegi de celebrar les Fires, “*a honor i reverència del benaurat cos de mossènyer Sant Narcís de Gerona, a la festa del qual moltes persones e de diverses parts vénen tots anys*”. És la mateixa fira de Tots Sants que ha anat canviant lleugerament de data, i el punt de partença de les Fires de Sant Narcís que, amb intermitències diverses, la ciutat ha anat mantenint fins el dia d'avui.

Tot i que l'any 1463 el rei Joan II concedí a Girona el privilegi de poder celebrar-ne tres, durant els segles XV i XVI només se'n feien dues, a partir del segle XVI es reduïren a una. L'any 1801 l'Ajuntament s'adreçà al rei Carles IV, obtenint d'ell la concessió d'una sola fira de vuit dies per Sant Narcís, que ha arribat a l'actualitat. La disposició deia “*Concedemos permiso para... la práctica de Feria que os concedió el Rey don Martín celebrándola en los ocho*

GRUP POU S

www.pous.cat

Uoguer i Muntalger Pous, S.L.

pous

reposa i sapore

pous
SERVEI DE BUGADERIA POU S, S.L.

Poligon industrial - C/Indústria, 1143 - 17458 Fornells de la Selva
Tel: +34 972 47 62 39 - Fax: +34 972 47 66 18 - a/e: pous@pous.cat

Libreria Geli

CASA FUNDADA EL 1879

Argenteria, 18
Cort-Reial, 19
Tel. 972 20 17 90 - Fax 972 21 13 38
17004 GIRONA

montepio
GIRONA
mutualitat de salut

A casa estem en forma

PREVENCIÓ DE
SALUT FAMILIAR
MEDICINA PRIMÀRIA I
ESPECIALITZADA

informa-te'n
972 486 486

www.montepiogirona.com

Fundada el 1937
Et cuidem tota la vida

2004 FERRER-MONER

días contados desde la fecha de San Narciso a veinte y nueve de octubre... Que así es nuestra voluntad”.

Anaren passant els anys que portaren una transformació radical de l'estil de la indústria i del comerç, que ha ocasionat arreu la decadència de les antigues fires.

L'any 1932, a instància d'un petit grup de gironins, les Fires de Sant Narcís varen veure néixer una “Fira Comercial i Agrícola de Girona”, que intentà connectar amb la vella tradició firal de la ciutat. La mostra es muntà a l'avinguda Ramon Folch, vestíbul de la Devesa. A la Fira s'hi exhibia maquinària agrícola, electrodomèstics, productes industrials, productes de la terra i també automòbils. El diari *L'Autonomista*, celebrà amb efusió l'experiència com un fruit més del tarannà de Girona. Tal com deia aquell mitjà: *“L'instint del treball està tan arrelat a l'ànima dels seus habitants, que saben harmonitzar perfectament el gaudi d'unes festes amb el gaudi que proporciona el treball. Exemple admirable de ciutadania i d'alta comprensió de la vida”.*

El 1933 aquella iniciativa popular passaria a mans d'un Patronat, amb representació de les principals entitats gironines, sota la presidència de l'Ajuntament. L'any 1934 el consistori emprengué pel seu compte l'organització de la Fira, col·laborant-hi diferents entitats ciutadanes. El 1935 es celebrà la darrera Fira abans de la guerra civil.

Acabat el conflicte armat, s'intenta ressuscitar, a diferents indrets i amb fortuna discreta, la Fira amb el nom de *Certamen*. Finalment el 1981, transferides per l'Estat a la Generalitat les competències en la matèria, es pogué superar el període de certamens recuperant-se la denominació original, continuant l'essència d'una tradició secular. L'aleshores alcalde Joaquim Nadal digué que ara, un cop restablerta la connexió amb el passat, cal pensar en una Fira ajustada als nous temps, constatant a la vegada que, passats uns anys d'una certa atonia, *“els empresaris gironins tornen a tenir confiança en la Fira i en la seva continuïtat”.* D'aleshores ençà la Fira comercial ha anat evolucionant. Fruit d'això fou la construcció (1987-1989), del Pavelló Firal a la Devesa, situat al costat de l'Auditori-Palau de Congressos (inaugurat el 2006).

Pel que fa a la vessant popular i de lleure, les parades de les Fires inicialment estaven situades a la Rambla de la Llibertat, un indret de marcada significació en la vida gironina. Amb el pas dels anys, arribà un moment que

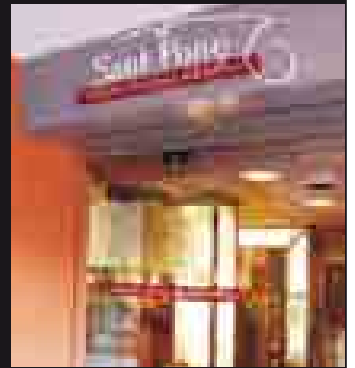
el lloc era insuficient. El garbuix que s'hi organitzava amb els firataires, compradors, vianants, etc. era massa per al poc espai disponible. Aleshores calgué trobar un nou emplaçament. Després de discussions i diferències de criteri, com sol passar en aquests casos, es destinà als firataires a la Plaça de la Independència (o de Sant Agustí), que era molt extensa i que al començament del segle XX tenia pocs edificis. Allà durant molts anys, hi hagué les parades de diferents articles. D'altra banda les atraccions anaven apareixen i augmentant en nombre.

Tot plegat, parades i atraccions, s'anaven estenent per altres indrets de Girona. Les instal·lacions arribaven a ocupar tota la Gran Via, des de Correus fins a la Plaça del Mercat, i també per abundants terrenys sense edificar situats a la zona del carrer Joan Maragall. Aquesta ubicació perduraria fins l'any 1959. A més la circulació per Girona s'anava densificant. Els vehicles ja començaven a tenir un paper predominant a la via pública. Cada vegada es feia més difícil el trànsit per una de les artèries més importants: la Gran Via de Jaume I. Així doncs per tot l'enrenou que comportaven les parades i atraccions amb els cotxes-habitatge, es veia que aquell no era l'ambient més escaient pel carrer més important de la ciutat. Per aquest motiu, el consistori decidí canviar novament l'emplaçament de les Fires. La resistència dels firataires fou forta, amenaçant a no concórrer. L'Ajuntament els amenaçà dient-los que si no venien, s'invitarien firataires de Perpinyà. Un any després (1960), amb més temps per preparar-ho, les parades i atraccions de les Fires, més la mostra comercial, es traslladaren al passeig central del Parc de la Devesa, on continuen a l'actualitat. Han continuat creixent, ocupant gairebé la totalitat de les avingudes del Parc. Avui en dia, pel seu volum, les Fires de Girona s'han convertit en una de les més importants de Catalunya.

A part de les atraccions de la Devesa, l'agenda d'actes de les Fires és molt àmplia i diversa. Per tots els gustos i edats (mainada, joves i adults). Des del pregó, passant per exposicions, teatre, ball, concerts, audiovisuals, cercavila dels gegants i capgrossos (que fan una trobada des del 1981), esports, circ, fira del dibuix i la pintura, visites guiades, artesanian, havaneres, castellers, sardanes i un llarg etc., a més del castell de focs artificials. Inspirant-se en totes aquestes celebracions, el compositor Lluís Duran escriví la sardana *Les Fires de Girona*.

Sant Ponç

Cafeteria • Restaurant Self-service

Avg. de França, 36 · tel. 972 21 42 01 · 17007 Girona

mili

Més de 50 anys
al vostre servei

c/ Sèquia 21
17001 Girona
972 21 31 01
info@milisgirona.com

Joguines Mili

Plaça MARQUÈS de CAMPS, 5
Tel. 972 20 07 47
17001 GIRONA

info@milisgirona.com

hobby, SCL, war hammer...

Màquines de cosir

DUCH

Des de 1879

RECORRIDORES • OVERLORS

MÀQUINES DE BRODATS

MÀQUINES DE FER-QUILTING I PATCHWORK

• RUA DE ESPERANÇA, 23, ESPERANÇA - 17003 GIRONA
TEL. 972 21 60 42

Bones Festes

És difícil destacar qualsevol de les activitats esmentades, perquè totes elles tenen un rellevant pes específic i el seu públic fidel. Alguns d'aquests actes populars però, degut a que ja fa molts anys que se celebren, han esdevingut molt tradicionals i amb solera. N'esmentem uns exemples per ordre d'antiguitat:

El Concurs de Colles Sardanistes, iniciat el 1941. Actualment es celebra el matí del dia de Tots Sants. I a la tarda del mateix dia, es desenvolupa, al Pavelló de Sant Narcís del GEiEG, el Concurs Individual de Sardanes Reverses que inicià aquesta entitat el 1958, a l'antic local del carrer Albareda. Si bé el primer concurs d'aquesta modalitat, pionera a Catalunya, es celebrà el 30 d'octubre de 1949, a la desapareguda plaça de braus de Girona.

Com a curiositat direm que els guanyadors d'aquell primer concurs individual de sardanes reverses, foren: Josep Torres i Jordi Planas (de la Colla Girona), Màrius i Pere Rabasseda (de la Colla Sang Catalana, de Barcelona), i Josep Lluís Vilaseca (de la Colla Vallvitrària, de Barcelona). Tots ells resolgueren exactament totes les sardanes del concurs.

Tenim també les audicions de sardanes, patrocinades per l'Ajuntament i organitzades a l'actualitat pels Amics de la Sardana Terranostra.

D'altra banda, la diada de Sant Narcís al vespre, es celebra la Cantada d'Havaneres. Iniciada el 1978 a les escales de la Catedral, a càrrec del grup Terra Endins.

La Mostra de Figures Històriques (soldats de plom), que el 2010 celebrà la seva 30a edició, amb el concurs de formacions i el concurs internacional. Aquesta exposició l'organitza l'entitat El Baluard, amb el suport de diferents institucions. Ha tingut varies seus. Actualment es celebra a l'església de Sant Lluç, Castrum (seu) dels Manaies de Girona, situada davant el portal de Sobreportes. Té una durada d'uns quinze dies.

El Concert Tradicional de Fires (sardanes i música per a cobla), amb La Principal de la Bisbal. S'inicià a partir del 5 de novembre de 1989 al Teatre Municipal, arran de l'homenatge al mestre Ricard Viladesau, on s'estrenà *Girona m'enamora*, juntament amb la Capella Polifònica de Girona. A l'actualitat es celebra el 29 d'octubre, al matí, a l'Auditori-Palau de Congressos, sota l'organització i patrocini de l'Ajuntament i la col·laboració dels "antics" Amics de la Sardana. En les edicions anteriors hi han actuat també, a més de la Polifònica, altres corals de la ciutat –com el Cor Maragall, el Cor Filharmonia i el Cor Undaris–, la mezzo-soprano Gemma Coma-Alabert i la soprano Maite Mer.

Les Fires, com totes les festes majors, passen ràpides. La ciutat, aquells dies, s'omple de gent i es desborda d'activitat. Gironins i forasters d'arreu en gaudeixen plenament i quan s'acaben, ens queda el record d'haver-les viscut amb intensitat. A la vegada contribueixen a aprofundir i reforçar el sentit ciutadà, la projecció interna i externa de la ciutat de Girona.

Aquí deixem reflectida en una petita síntesi històrica de com s'han anat desenvolupant, pas a pas, les Fires, amb tota la seva evolució i transformació, a través del rellotge cronològic del pas del temps.

Bibliografia:

- *Girona ara i sempre (una crònica)*. Narcís-Jordi ARAGÓ.
- *Girona, entre la història i l'actualitat*. ENRIC MIRAMBELL I BELLOC (Cronista Oficial de la Ciutat de Girona).
- *Costums i tradicions catalanes*. Aureli CAPMANY.
- *75 anys de Girona, (75è aniversari de la Caixa de Pensions a Girona, 1909-1984)*. Ramon ALBERCH i Narcís-Jordi ARAGÓ. ■

Estanc

Domeny - Fontajau

Cava de Cigars

Rambla Xavier Cugat, 42
17007 GIRONA
Tel. i Fax 972 20 80 52

Pont de Pedra, 3 Tel. 972 211 211

G I R O N A

- ◆ Moda d'home (nuvis)
- ◆ Vestits per a músics de cobles i conjunts

llibreria22

a/e: llibreria22@llibreria22.net
www.llibreria22.net

llibreria 22

hortes, 22 · 17001 girona
tel. 972 21 23 95 - 972 22 14 30
fax 972 21 57 02

llibreria & quiosc 22

emili grahit, 59-61 · 17002 girona
tel./fax 972 22 70 37

còmics 22

hortes, 22 · 17001 girona
tel. 972 41 15 87

DES DEL 1896
ESTEM AL SERVEI DE TOT GIRONA

C/ Indústria, 36-38 "Mas Xirgu"
Sta. Eugènia, 30 - 17005 Girona
Tel. 972 20 15 33 - Fax 972 20 50 99
corcoy@corcoy.info

RIBUGENT
marroquineria

Sta. Clara, 40 - Tel. 972 20 33 83 - 17001 GIRONA

Jordi Sanahuja i Olivé

Enfilant la temporada

La temporada sardanista 2011, iniciada el passat mes de febrer a Cervera, pel que fa a Individual de Reveses i, a Almacelles, pel que fa a colles, està formada enguany per una mica més d'una seixantena de concursos.

El Campionat de la Terra Ferma passa per un total de 15 poblacions, que són: Almacelles (febrer), Organyà (maig), Lleida (maig), Agramunt (maig), Ivars d'Urgell (juny), Juneda (agost), Vilanova de Bellpuig (setembre), Les Borges Blanques (setembre), Tàrrega (setembre), Solsona (setembre), Cervera (setembre), Verdú (octubre), Preixana (octubre), Bellví (octubre) i Balaguer (novembre).

El Territorial de les Comarques Barcelonines ha recorregut 6 poblacions: Igualada (abril), Sabadell (maig), Sant Feliu de Llobregat (juny), Cardedeu (juny), Rubí (juliol), i Folgueroles (setembre).

El Territorial de les Comarques Gironines es mou per 11 indrets de la nostra geografia: Ripoll (maig), Figueres (maig), Torroella de Montgrí (maig), Camprodon (juny), Palamós (juny), Salt (juliol), Roses (agost), Olot (setembre), Lloret de Mar (setembre), Cassà de la Selva (octubre) i Girona (novembre).

El Territorial de Barcelona Ciutat ha celebrat concurs a les poblacions de Barcelona - Poblenou (maig), Berga (juny) i Vilanova i la Geltrú (juliol).

El Territorial de les Comarques Tarragonines passa per Reus (juny), Cunit (juliol), Tarragona (setembre) i Valls (novembre).

De la seva banda, el Campionat Individual de Sardanes Reveses consta enguany de 7 concursos: Cervera (febrer), Olot (febrer), Igualada (abril), Barcelona - Poblenou (maig), Mataró (maig), Terrassa (octubre) i Girona (novembre).

El Campionat de Catalunya 2011 va prendre inici el passat 9 de juliol a Vic, on s'hi van concentrar les colles Grans, un total de 8 de les 10 que hi compe-

teixen, ja que a cada concurs en descansen dues, que en aquest cas van ser l'actual campiona Mare Nostrum (Barcelona) i Blanca Espurna (Sitges). Les Violetes del Bosc (Barcelona) van obtenir tres primeres posicions per davant de Maig (Barcelona), amb tres segons; els tres tercers van ser per a Tarragona Dansa (Tarragona); Encís (Manlleu) va fer-se amb dos cinquens i un quart; la incorporació al Campionat d'enguany, Mans Amigues (Cassà de la Selva), va aconseguir dos quarts i un sisè; la Mirant al Cel (Sabadell) va assolir dos sisens i un cinquè; amb tres setens hi tenim a Riallera (Vic); i la colla Dolç Infern (Lleida) va obtenir tres vuitenes posicions. La llarga revessa del concurs *T'han enredat els ocells*, d'en Joan Manuel Paños, va ser resolta per les colles Continuitat (Terrassa), Maig, Mans Amigues i Violetes del Bosc. La cobla encarregada d'interpretar les sardanes va ser la Ciutat de Cornellà.

■ Colla Continuitat (Terrassa)

Una setmana més tard, 16 de juliol, Vilanova i la Geltrú va acollir les colles del Campionat de Catalunya en la categoria de Veterans. L'actual campiona Toc de Dansa (Tarragona) va obtenir dues primeres posicions per davant de la Ressò (Sabadell), amb dos segons; els dos tercers llocs van ser per a Roques Blaves de La Passió (Esparreguera); les dues quartes posicions van ser per a la colla Sabadell (Sabadell); els dos cinquens per a Dansaires de Maig (Barcelona), i els dos sisens per a Sempre Laietans (Barcelona). La cobla del concurs va ser novament la Ciutat de Cornellà, i la revessa *Somiant de tot*, d'en Daniel Gasulla, va ser resolta per Caliu (Sant Pere de Ribes), Dansaires de Maig, Mare Nostrum, Mirant al Cel, Ressò, Roques Blaves de La Passió, Sempre Laietans, Toc de Dansa i Violetes del Bosc.

■ Colla Torroella (Torroella de Montgrí)

Una vegada passades les vacances d'estiu, el concurs de Lloret de Mar celebrat any rere any l'11 de setembre, Diada Nacional de Catalunya, va tornar a reunir les colles del Campionat Veterans. En aquesta ocasió, la primera posició va ser més renyida, ja que la Toc de Dansa va obtenir un primer i un segon, mentre que la Ressò va fer-se amb un tercer i un primer, i les Roques Blaves de La Passió van obtenir un segon i un tercer; les tres colles restants van repetir la mateixa classificació que a Vilanova, amb dues quartes posicions per a Sabadell, dos cinquens llocs per a Dansaires de Maig, i dos sisens per a Sempre Laietans. La *Gla-*

■ Colla Montgrí Mini (Torroella de Montgrí)

diatorevessa d'Antoni de Miguel va ser resolta per les colles Banyoles (Banyoles), Dansaires de Maig, Mans Amigues, Montgrí Mini (Torroella de Montgrí), Petits Laietans (Barcelona), Sabadell, Sempre Laietans i Toc de Dansa. La cobla encarregada de tota la part musical va ser la sabadellenca Contemporània.

Canviem de terç simplement per comentar que enguany la Final de Punts Lliures, esdeveniment que serà disputat com és habitual l'últim dissabte de novembre a la nit, tindrà lloc a la ciutat de Barcelona, concretament al barri de Sant Andreu. Tot i el desacord d'algunes colles, enguany l'organització ha optat, amb el vistiplau de la Unió de Colles Sardanistes de Catalunya, per suprimir tota la sèrie de presentacions creatives que les colles duïen a terme a l'inici del concurs just abans de ballar les sardanes puntuables de punts lliures. En substitució d'aquestes presentacions es duran a terme altres activitats.

I abans de finalitzar l'article, voldríem tenir un record per a Antoni Samper, expresident de la Unió de Colles Sardanistes de Catalunya i fervent treballador de la sardana, que ens va deixar fa uns mesos. ■

Concurs de cartells de la UCS

El 31 d'octubre d'enguany finalitza el termini del concurs de cartells dels concursos de sardanes organitzats per la Unió de Colles Sardanistes de Catalunya (UCS).

Les bases indiquen que les obres s'hauran d'enviar per correu certificat a: Unió de Colles Sardanistes de Catalunya, c/ de Sant Quintí 14, 08026 de Barcelona, i hauran d'anar adreçades al Jurat Qualificador del Concurs de cartells, Unió de Colles Sardanistes de Catalunya.

Les obres cal que siguin en DIN-A3 amb tècniques adaptades als mitjans d'impressió i a dos colors com a màxim.

El premi està obert a totes les persones que vulguin, sense límit d'originals a presentar, que no hagin obtingut mai cap premi i no hagin estat publicades en cap mitjà de comunicació.

Hi haurà un únic premi indivisible de 600 €, amb l'avinentesa que es podrà declarar el concurs desert. El veredict, que serà inapel·lable, es farà públic durant el mes de gener de 2012 a la plana web de la Unió de Colles Sardanistes de Catalunya (www.uniodecolles.cat), on es poden obtenir, actualment, les bases del concurs. La data de lliurament del premi serà comunicada oportunament, i coincidirà amb la cloenda del campionat de Catalunya de l'any 2011.

d e s · d e · l l g s

CASA PIJAUME

Tot tipus d'espardenyes, sabates per a plantilles i amples especials per a peus delicats.

Clarks
SPRINGERS

Rambla Llibertat, 9-13
Tel. 972 20 82 01 - Tel./Fax 972 20 08 29 17004 GIRONA

Antoni Romero

Petits currículums d'uns grans músics

Josep Vilar i Crous

Va néixer a Caldes de Malavella el 12 de setembre del 1930, o sia que actualment té 80 anys.

Resideix a la seva vila nadiua de Caldes.

És instrumentista de tible, saxo i violí. Els seus mestres foren el popularíssim Francesc Mas Ros, de Caldes de Malavella i, l'insigne mestre Francesc Civil de Girona.

Josep Vilar ha format part de formacions musicals de primera línia, capdavanteres en el seu temps i, en alguna de les mateixes hi ha estat mitja vida.

Aquestes formacions han estat:

Orquestrina Jadris de Caldes, durant 7 anys.

Orquestra Pizarro, de Girona, 3 anys.

Cobla-orquestra la Selvatana, 5 anys.

Cobla-orquestra Montgrins, 5 anys.

I en el popular conjunt **Setson**, 32 anys.

O sia, sumant els anys d'interpret, són la *friolera* de 52 anys, tot un rècord.

I el rècord no s'ha acabat, aquest intèrpret continua fent música actualment. És el responsable del conjunt format per 9 magnífics professionals d'edats similars a la seva, també jubilats. Aquest grup musical s'anomena **Calidae** que té la seu a Caldes de Malavella.

Aquest conjunt, que manté en plena forma els seus components es dedica a portar la nostra música, sense afany de lucre, arreu de les nostres contrades, especialment a Llars de jubilats, Casals i altres institucions.

Segons expressió del propi Josep Vilar, *amb el nostre grup musical disfrutem molt i també fem disfrutar a la gent que ens escolta.*

Senzillament MAGNÍFIC! ■

Josep Riumalló Salagran

Va néixer a Arbúcies el 23 de maig de 1941, o sia que actualment té 70 anys.

Resideix a Girona capital.

És instrumentista de fiscorn i trombó.

S'inicià a la música de la mà del seu oncle Francesc Riumalló a la vila nadiua. Cursà estudis d'harmonia amb M. Àngels Alabert i en el Conservatori de Música de Girona hi havia al capdavant el gran músic, mestre de mestres, Josep Viader i Moliner.

Ha actuat a les millors formacions musicals, que són les següents:

Catalunya de Bordils, 1956-1960, 4 anys.

Conjunt de Francesc Mas de Vidreres, 2 anys.

Girona, 1967-1969, 2 anys.

Montgrins, 1969-1973, 5 anys.

Maravella, 1973-1975, 2 anys.

La Principal de La Bisbal, 1975-2003, 28 anys.

És a dir, que ha estat en actiu (i encara no ha deixat l'instrument) durant 43 anys, pràcticament les tres quartes parts de la seva vida i encara el seu fiscorn acaricia l'oïda amb aquestes notes vellutades, en els Casals de Gent Gran i Centres Assistencials on, de forma altruista, fa la seva música el Conjunt **Calidae**, de Caldes de Malavella.

Com un esbarjo, en Riumalló dona alguna classe d'orientació o restaura algun fiscorn usat.

Les seves afeccions són caminar i sobretot anar a concerts, en especial de jazz, o assistir a alguna òpera. ■

Petjades que es deixen pel camí

El passat mes de juny va morir Josep Nesplé i Macià, més conegut per en Pepet de l'Horta. En Pepet va ser un treballador incansable pels afers culturals del nostre poble. Aquest home va sembrar i cultivar una munió d'activitats tan intensa, que el poble i la comarca en guardarà un gran record molts anys.

Quan una persona mor sempre es fa un petit memorial del seu passat: la família, el treball, la diversió, fins i tot la relació que ha tingut amb el poble.

L'any 1963 a Tona es va fundar l'Agrupació Sardanista, un dels capdavanters de la qual va ser en Pepet. Si Tona va ser durant molts anys un referent del sardanisme a la comarca d'Osona, al davant hi trobem en Pepet; fins i tot un mandat va ser el president de la FESCO (Federació d'Entitats Sardanistes de la Comarca d'Osona).

L'any 1978 Tona va ser proclamada Ciutat Pubilla de la Sardana i es va fer el corresponent Monument amb una infinitat d'actes, es va fer gràcies al poble, però al davant hi trobem en Pepet.

A l'Aplec de la sardana de tardor de l'any 1981 es va fer un homenatge de reconeixement i agraïment a en Pepet. Per aquest motiu es va fer l'estrena d'una sardana amb el títol En Pepet de l'Horta del compositor Xavier Baurier.

L'any 1983 a Tona es van estrenar els gegants, pagats en part pel fons de l'Agrupació Sardanista; i l'any 1986 Tona va ser la segona Ciutat Gegantera de Catalunya i es va fer el corresponent Monument; es va fer gràcies al poble, però al davant hi trobem en Pepet.

En les eleccions municipals de 1987-1991 en Pepet va ser elegit regidor de cultura pel consistori de Tona.

Durant molts anys va ser membre de la comissió de la Cavalcada de Reis. També va fer serveis a la parròquia. No sé si a Tona trobaríem una altra persona que de forma desinteressada hagi dedicat tantes hores al poble i amb tanta responsabilitat.

En més d'una ocasió he fet esment a gràcies al poble, ho dic perquè en aquells anys les arques municipals no donaven per donar gaires ajudes a les entitats, ques'havien d'espavilar fent socis, rifes, i trucant porta a porta.

En reconeixement i gratitud per tot el que en Pepet ha fet pel poble, l'any 1997, Tona li va concedir el premi Mil·liari —màxima distinció que es concedeix a una persona o entitat— i va donar el seu nom a un carrer del poble.

El seu adéu-siau va coincidir amb les festes de l'Aplec, festes que a Tona ens omplen de roses, de ballets i de sardanes.

Al seu enterrament es va llegir gairebé la totalitat d'aquest text. Al final es va interpretar la sardana que al seu dia li va dedicar el poble de Tona, i va ser acomiadat amb un emotiu aplaudiment.

No m'allargo més, sóc conscient que em deixo coses al tinter. Hi ha una dita molt sàvia que diu: les persones passen, les obres es queden. Les obres d'en Pepet queden per al record i per a la història del poble de Tona.

Tona, Osona

Miquel Comas i Homs ■

Màrius Rabasseda i Menchón

El passat 23 d'agost passat traspasà sobtadament, a Sant Carles de la Ràpita, mentre gaudia d'un dia dedicat a l'esbarjo, en Màrius Rabasseda: res podia fer pensar unes hores abans el fet que comentem, tenia 79 anys.

En Màrius era un d'aquells capdancers de la segona meitat dels anys quaranta. Jo el vaig conèixer durant els dies de la Festa Major de Gràcia, dirigint la colla Poncelles i Clavells, filial de la Flors d'Ametller, el 1948 havent substituït a Gabriel Rosselló. Vam baixar caminant fins a l'Arc del Triomf i allà m'oferí la possibilitat de formar part del grup. Vaig acceptar i vam estar junts fins a mitjan 1949

quan un terrabastall dels habituals a la colla mare va fer que marxessin gairebé la totalitat dels dansaires de la Poncelles i Clavells.

Fou llavors quan fundà la colla Sang Catalana, amb els següents dansaires: Josep Sentís, Joan Bastida, Josep Riera, Carles Mourelo, Francesc Cerezo, Pura Truco, Pepita Borràs, Pepita Ros, Isabel Mitjans, M. Teresa Vilardell, Mercè Clota i una minyona que responia per Tere.

Ell fou un dels que l'any 1950 juntament amb Josep M. Casademont, Laureà Muns, Jordi Roura, Jordi Bechini i Dídac Segarra, varen crear el concurs que les colles barcelonines dedicaven a les seves companyes de la resta del país, i que encara avui continua. També fou un dels iniciadors de la creació de la Unió de Colles Sardanistes de Catalunya, fundada el 1958.

Màrius Rabasseda ha estat, amb el seu germà Pere, un dels més grans comptadors de revesses de la postguerra; de fet, una anècdota succeïda a darreries dels quaranta, que recullo a la Història de les Colles Sardanistes i, ho il·lustra clarament: ...era a la Sala Arenes, més coneguda com Les Canyes, que la cobla que interpretava la sardana revessa aquell dia es va equivocar i el capdanser de la colla Sang Catalana, que se'n va adonar, va dir al seu grup: nois la cobla s'ha equivocat, seguiu ballant i compteu tots el compassos que feu". Trencant l'anella se'n va anar corrent prenent el camí dels lavabos. Allà sense el fort remor de la cobla, es va cantar els curts i els llargs d'aquella revessa, va

tornar corrent cap a la pista on les colles seguien ballant, es dirigeix al seu delegat i li diu: "apunta, tants de curs per tants de llargs, corre i lliura la cartolina". Passats uns instants pregunta: "quants van?" Després diu: "un dos i un tres i fora". Això coincideix amb el flabiol de la cobla, que és el senyal que la revessa s'ha acabat. Fou l'única colla que la va resoldre i acabar correctament..

En deixar la colla va dedicar-se a la literatura i la filosofia, i va escriure entre altres obres, Dolmen que va presentar al Premi Santa Llúcia, que convoca cada any Òmnium Cultural, ti diversos articles sobre la creació de l'Univers.

Fa poc temps en una entrevista algú li va preguntar com li havia anat la vida, a la qual cosa ell respongué: "He viscut com he pogut".

Aquest era Màrius Rabasseda i Menchón. Reposa en pau.

Jordi Puerto i Parramon

Periodista i escriptor

<http://jordipuerto.blogspot.com/> ■

També ens ha deixat Joan Roig i Canals

El reusenc Joan Roig i Canals va morir el passat dia 3 d'agost. La seva gran vinculació amb el fet sardanista farà que el trobem a faltar en molts aspectes.

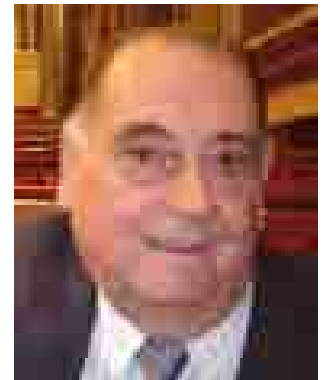
Va néixer l'any 1928 i en els temps de recuperació sardanista a la ciutat el trobem integrat a la colla Reusenca i en altres grups locals. Cal recordar-lo en els actes de Reus Ciutat Pubilla al 1964 com un dels principals integrants d'aquell equip que va aconseguir unes festes plenes de revindicacions, tant sardanistes com nacionals. Va ser també a la Comissió d'Actes Culturals.

A la junta directiva del Patronat per al Foment de la Sardana (actualment Patronat Sardanista de Reus) va ser-hi des del 1963 i va accedir a la presidència l'any 1969. Hi fou fins al 1980, llarg temps durant el qual va promoure encara més la presència de les comarques meridionals arreu de Catalunya i va fer els possibles per actualitzar la sardana a Reus.

Aquest gest li facilita entrar a la junta de l'Obra del Ballet Popular l'any 1988 atenent una crida d'en Joan Vidal i Gayolà, tot salvant una difícil situació. Va entrar com a sots-president, tenint en compte que ja era del Consell Nacional. Al 1998 deixa l'entitat per motius de salut.

Al sopar del Dia de la Sardana 1979 se li va lliurar el títol de Soci de Mèrit del Patronat Sardanista de Reus

com també la insígnia d'or de l'entitat. Al 1999 va rebre a Encamp la Grandalla d'Argent, títol honorífic pels mèrits sardanistes obtinguts en un espai de temps tan llarg. Un altre reconeixement col·lectiu als presidents del Patronat Sardanista fou el 2002 quan ell n'era una part destacada. Li és atorgada el 2004 la Medalla del Mèrit Sardanista de l'Obra del Ballet Popular.

En aquests últims temps en què tenia dificultat per moure's assistia a tots els actes sardanistes que podia, tot comptant, això sí, amb la col·laboració dels seus fills Nuri i Jordi que ja de petits es van introduir en el món sardanista. La seva muller Josefina també va anar amb ell arreu de Catalunya. De fet feia goig quan el veies assegut a la ballada, a l'aplec o el concert que podia seguir.

Serà, senzillament, una altra de les persones (molt singular per a nosaltres) que van fer créixer i després mantenir l'essència de la dansa i la música a la nostra nació.

Francesc Salas i Borrell ■

Ressons de comarques

L'Anoia

■ Neix una cobla a la comarca de l'Anoia

La cobla, de la qual us parlem es denomina Terres de Marca i aquestes són les seves característiques: no és una cobla convencional. No té una plantilla fixa. En aquest sentit és més semblant a les del tipus Cobla de Cambra de Catalunya, que són de plantilla variable i en funció de les circumstàncies.

La cobla Terres de Marca

També existeix una Orquestra Terres de Marca. Terres de Marca és un segell vinculat a "Contrapunt" una plataforma per a la promoció d'activitats musicals. Concepció Ramió hi és al darrera. És la ideòloga i la promotora.

Es té previst que la cobla Terres de Marca tingui continuïtat, però està al servei de joves músics.

No té res a veure amb l'Escola de Música d'Igualada. Sí, però, amb la Concepció Ramió que és professora d'allà.

El centre geogràfic de la majoria de músics és Sant Genís, Jorba. Hi ha músics d'arreu.

Es preveu fer sessions per a treballar grans autors catalans.

Actualment té caràcter experimental. La primera gran innovació és que substituïran el trombó de pistons per una trompa. Concepció Ramió considera que és molt més adequat que no pas un trombó de vares, com s'està imposant darrerament en les grans formacions.

Si voleu contractar-la podeu fer-ho a contrapunt@llegim.com o al telèfon: 691 562 902.

El Baix Camp

■ Concert de Jazz amb la Reus Jove

A principis de setembre a les Borges del Camp, tingué lloc un concert de jazz, amb la participació de la cobla Reus Jove.

Fotografia de la Reus Jove, per E. Navarro

Fou un repàs des de diferents òptiques al món del jazz, el blues, el swing, l'havana, la salsa i el bolero, amb una dosi d'energia fruit de la creativitat dels músics convidats, tots ells professionals del món del jazz, i la força del conjunt autòcton del nostre país, la cobla, que es convertí en una big-band a la catalana, en la qual convisqueren tibles, tenores i flabiol amb la secció rítmica i la secció de metalls.

S'interpretaren obres de Cole Porter, Dmitri Xostakóvitx, Esteve Molero, Glenn Miller, Alvaro Carrillo, Dolores Viky Silvers, Duke Ellington, George Sherring, Maria Grever i Pitu Chamorro.

En aquesta ocasió es comptà amb tres músics de contrastada solvència musical dins del món del jazz: el Xavi de la Salut com a trompeta jazz i percussions llatines (congues, bongos, cajón flamenc, etc.), el Pau Terol com a pianista, i amb en Joan Terol com a bateria de jazz.

També es comptà amb la col·laboració del músic i compositor Esteve Molero (director de la cobla Marinada i cobla juvenívola d'Agramunt) del qual s'interpretarà l'obra Silenci Blanc en què ell mateix féu de solista de jazz amb el trombó.

Aquest projecte, Clàssics del Jazz, aconseguí una fusió entre el conjunt autòcton del país, la cobla, i els instruments més habituals del jazz. Els temes que s'interpretaren són estàndards i clàssics del jazz, del blues, del swing, i també dos boleros, que permeten en tots i cadascun, realitzar rodes de solo, improvisacions amb el piano, amb la trompeta jazz, amb la bateria, amb el contrabaix, el trombó de vares, etc. i amb el timbre tan característic dels instruments tradicionals catalans.

El Baix Empordà

■ Llegat documental d'Els Montgrins al Museu

La cobla orquestra Montgrins ha lliurat els seus arxius al Museu de la

Mediterrània i Centre de Documentació de Torroella de Montgrí.

Es tracta d'un conjunt de documents, contractes, fotografies... de la llarga història d'aquesta formació musical, la cobla més antiga de Catalunya, fundada per Pere Rigau (Barretó), el 1894, són per tant més 125 anys que la cobla ha romàs activa portant la nostra música a tot el país i a molts indrets del món.

El llegat documental d'Els Montgrins serà exposat al Museu de la Mediterrània, després que s'hagi inventariat tot el conjunt de materials. A través del Centre de Documentació, el fons es posarà a disposició dels estudiosos. En una primera fase s'elaborarà un inventari de tot l'arxiu i, un cop fet això, es treballarà en la difusió d'aquest gran patrimoni sardanístic. Antoni Roviras, director del Museu de la Mediterrània, considera que estudiar la cobla Els Montgrins és "estudiar la història del nostre país al llarg de 125 anys".

El Barcelonès

■ La Cobla a L'auditori de Barcelona

Dins dels concerts que s'han programat a l'auditori de Barcelona, n'hi ha uns quants la protagonista dels quals és la nostra cobla, sola o amb altres elements.

El primer concert tingué lloc el 10 d'octubre, amb l'actuació de Carme Canela, Lluís Vidal Trio i la cobla Sant Jordi. Carme Canela i Lluís Vidal, dos músics referencials del jazz català, tornen a treballar junts per descobrir plegats alguns dels títols inclosos dins el seu reconegut treball, i ho fan amb la cobla Sant Jordi.

El 20 de novembre actuarà, a les 6 de la tarda la cobla Sant Jordi i la Mediterrània, en el ja tradicional Memorial Joaquim Serra. En aquesta oportunitat

s'estrenaran dues obres. Com és norma en aquests darreres anys, s'invita dos compositors de casa nostra no vinculats al món de la cobla, a escriure en aquest llenguatge, enguany seran: Tim Garland i Francesc Rius.

El 3 de desembre hi haurà la presència de La Principal de la Bisbal, a les 9 del vespre, amb un programa molt variat amb autors de gran vàlua dins el món de la cobla.

El 21 de gener, ja del 2012, a les 9 del vespre oferiran els seus treballs musicals La Cobla Catalana de Sons Essencials, amb Jordi Molina a la tenora i amb direcció de Marcel Casellas. Així, la sonoritat dels instruments de la cobla i de la banda es combinen amb les percussions ètniques de la Mediterrània recreant l'univers sonor de la festa catalana.

Fotografia de la cobla Sant Jordi

El 9 de febrer, a les 9 del vespre, una vetllada curiosa i pràcticament inèdita: La Cobla Sant Jordi, amb el guitarrista Niño Josele, del qual diuen que, a més de ser un guitarrista flamenc excepcional, és capaç com ningú d'abordar altres gèneres i de nodrir-se'n. Aquí hi tindrà aquesta oportunitat.

I finalment el 24 de març, a les 9 del vespre, la Sant Jordi actuarà amb Roger Mas. El cantautor solsoní oferirà els seus temes amb uns arranjaments que donen com a resultat un diàleg emotiu i atractivament inusual.

Aquest any les entitats federades, poden gaudir del 50% de descompte per

a la compra d'entrades (mínim grups de 6 persones), corresponents a qualsevol dels 6 concerts de música per a cobla a l'Auditori de Barcelona, que mencionem. Si esteu interessats en assistir-hi podeu fer la reserva a través del correu electrònic de la FSC info@fed.sardanista.cat, amb un mínim de 5 dies d'antelació.

El lliurament i pagament de les entrades es farà a la porta de l'Auditori.

■ Jornades Internacionals Folkloriques de Catalunya

De l'1 al 4 de setembre se celebraren les 39es Jornades Internacionals Folkloriques de Catalunya, que cada any agrupen un bon nombre de grups folklorics d'arreu del món.

Enguany hi foren presents: Ballet Balafon de Togo, Compañía de danza Orkéseos de Colòmbia, Conjunt folkloric «KFT» d'Indonèsia, Acadèmia nacional de ballet "Mika Mitrovic-Jarac" de Sèrbia, i el Grup de música i dansa Selenga de la República de Buriàtia.

Les actuacions d'aquest grups es desenvoluparen a les poblacions de Calella, Rajadell, Sabadell, l'Hospitalet de Llobregat, Molins de Rei, Bellpuig, Sant Pere de Ribes i la ciutat de Barcelona.

■ Ha mort en Marcel Rahola

El passat dia 18 d'agost, després d'una llarga malaltia, ens deixà Marcel Rahola, que va ser prop de 40 anys tenora de la Selvatana.

Marcel Rahola i Quirch nasqué a Cadaqués el 9 d'abril de 1933. Als set anys anava a classes de solfeig amb el mestre Cabrisas i de tenora amb el seu fill. Més tard aprengué saxo amb Agapit Torrent.

Començà a la Cadaquesenca tot just als 13 anys. Durant la mili tocà a la Banda de Música de Girona i després a la

Selecció d'aquesta mateixa capital. Després d'uns breus períodes a la Catalunya i a la Pizarro, l'any 1.958 ingressà a la Selvatana, que seria la cobla-orquestra de la seva vida, tocant la tenora a les sardanes i el saxo al ball, a la qual romangué 37 anys, fins a la seva jubilació. En va ser representant des de l'any 1978.

En Marcel a part d'un gran professional de la música serà recordat per les seves qualitats humanes, fet que ha provocat un gran buit entre els que l'estimaven.

Descansi en pau.

Marcel Rahola durant una actuació

“tournée” per Europa. La temporada 1953/54 el trobem a la cobla-orquestra “Girona”, el 1954/55 a la “Maravella” i el 1955/56 al conjunt “Tropicana”. Lluís Palet fou també co-fundador de les cobles-orquestres AMOGA de Vidreres on va estar-hi de 1948 a 1951, i COSTA BRAVA de Palafrugell del 1956 fins el 1983. Darrerament tocava el fiscorn a la cobla Baix Empordà al costat del qui havia estat el seu mestre (Josep Puig), i el violí a l'Orquestra de Cambra de la Diputació de Girona dirigida pel compositor i director escalenc sr. Lluís Albert.

Lluís Palet i Pou

el rock and roll i el twist. Amèrica del Sud i el Carib van incorporar el tango, la rumba, la samba, el txa-txa-txa, el bolero i el mambo... Però, més que una cronologia fins a la dansa actual, aquest espectacle convida a endinsar-vos en un viatge de ball i música.

L'encarregat de totes les coreografies és, Cels Fort: Professor diplomad per l'AEPBS, entrenador de ball esportiu de la més alta categoria, Jutge de categoria internacional per la WD&DSC i membre de la Comissió Tècnica de la AEBDC. Actualment és President del Club de ball esportiu de Quart, El Doll. En Cels Fort va representar l'Estat als campionats d'Europa i del Món de Balls Standard de l'any 1999, ha estat dues vegades campió de Catalunya de Balls Standard i finalista al Campionat d'Espanya, va fer de Jutge als programes de TV3: *Bojos pel Ball* i *Dóna'm una pista*, i ha realitzat nombroses exhibicions de Ball per a molts pobles i ciutats de Catalunya. La part musical, va a càrrec de la Principal de la Bisbal.

El Gironès

■ Lluís Palet i Pou

A la seva població nadiua de Bordils, morí a mitjans de setembre Lluís Palet i Pou.

Havia nascut a Bordils el 2 de març de 1923. Era instrumentista de trombó, fiscorn i violí. A Bordils, va estudiar-hi solfeig amb l'Eleuteri Alou i violí amb en Ferran Jofre (ambdós eren veïns seus). Més endavant va anar a classe de violí amb Josep M. Carbonell i de trombó i fiscorn amb en Josep Puig (conegut com “el moreno”).

El seu recorregut com a músic l'inicià a les orquestrines “Rosal”, “Ferrer” i “Florida” de Girona. També formà part de l'orquestra “Leaders” (1951/53) amb la qual va realitzar diferents

■ La Principal en dansa

Una nova aportació de La Principal de la Bisbal.

Recentment es presentà a Sant Gregori aquest espectacle, musical i de dansa.

Amb ell es vol reivindicar el Ball de Saló tradicional, aquell que escolta i viu la música amb el so de la nostra cobla. També les festes majors de tota la vida, La Principal en Dansa us proposa fer un recorregut per l'aventura creativa i formal de la dansa del segle XIX i XX.

Al segle XIX apareix l'envelat i els repertoris de ballables de parella. Al llarg d'aquest segle van arribar balls de procedència europea, com el vals, la polca i la masurca. Al XX, la cultura nord-americana va aportar el foxtrot, el xarleston, el swing i, més endavant,

L'Osona

■ Disc de la Sant Jordi amb Pascal Comelade

Imatge de la portada del disc

Al Centre d'Arts Escèniques d'Osona, dins la 23a edició del Mercat de Música Viva de Vic s'oferí un concert amb la cobla Sant Jordi-Ciutat de

Barcelona i Pascal Comelade. Aquesta actuació serví per presentar el disc que han gravat conjuntament amb la discogràfica Discmedi. De fet, el disc sorgeix dels arranjaments que ha fet Bernat Castillejo de peces d'en Pascal Comelade, aquest treball uneix la sonoritat experimental de Comelade amb l'eclecticisme simfònic que pot oferir una cobla.

El Segrià

■ 50 Anys de Lleida, Ciutat Pubilla

Lleida ha commemorat els 50 anys de la proclamació de Ciutat Pubilla de la Sardana. Aquesta festa es celebrà el passat 18 de setembre al 45è Aplec de la Sardana de Lleida i ha servit també per homenatjar a en Sebastià Gràcia, l'actiu dinamitzador sardanista de les terres de Lleida, recentment desaparegut.

Sebastià Gràcia

En Gràcia va dedicar bona part de la seva vida a l'entitat sardanista Huracans, fins a l'últim moment va col·laborar a la premsa escrita i a la ràdio difonent informacions i activitats sardanistes.

La Paeria ha acollit aquest esdeveniment per atorgar el màxim reconeixement institucional. Així, na Montse Parra, regidora de cultura de l'Ajuntament de Lleida; en Joaquim Rucabado, com a representant de la junta de la Federació Sardanista de Catalunya i en Josep Maria Roset, president de la Federació Sardanista de les Comarques de Lleida han glossat la seva figura i han

remarcat la importància del seu treball en defensa de la sardana i, molt especialment, la seva feina perquè Lleida fos Ciutat Pubilla l'any 1961. També hi ha assistit la seva filla, Núria Gràcia.

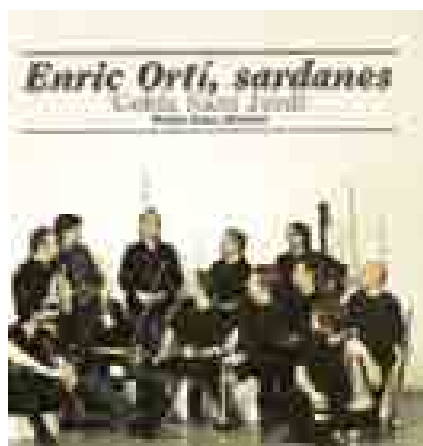
Altres Ressons

■ Aplec Internacional de Sardanes i Grups Folklorics

Aquest esdeveniment que se celebra cada any a una ciutat europea i que enguany ha estat a Grenoble (França), se celebrarà el 2012 a la capital d'Hongria, Budapest, els dies 3, 4 i 5 d'agost, i en aquesta oportunitat s'arriba ja als 25 anys. La primera ciutat que acollí l'Aplec fou Amsterdam (Holanda).

■ Discografia

La cobla Sant Jordi, que darrerament porta una activitat discogràfica més que remarcable, ens ofereix un nou enregistrament amb un CD que conté 14 sardanes del seu instrumentista de tenora Enric Ortí.

Imatge de la portada del disc

Enric Ortí, nasqué a Barcelona, el 1966 i fou un dels joves fundadors de la cobla Jovenívola de Sabadell el 1976, cobla en la qual hi ha actuat durant 32 anys, passant el 2008 a la Sant Jordi.

La seva primera sardana l'escriu el 1997, és denominada, *Complaença*, i és dedicada a la seva filla Júlia.

Del disc que us presentem, escriu Rut Martínez, l'audició completa d'aquest treball presenta la característica clau en les sardanes d'Ortí, la proximitat i entesa amb els balladors. Les seves són composicions aptes per l'audició però pensades per ser ballades, de caràcter festiu, de to més melancòlic, algunes marcadament vitalistes les altres, però en estreta sintonia amb el públic per al qual neix i es concep la sardana en la seva essència primigènia: el ballador.

Les sardanes que hi consten són:

Complaença, Quan tot quedi lluny, Tot dibuixant carícies, Empremta d'or a Calella, El cercle de Xènius, Petons de matinada, Essència d'Aplec, Sempre un somriure, Sis de set, El tarannà del poble, Terra de cavallers, Sabadell a la sardana, Avi Botet, Per això t'ho dic.

■ TVC

Raphael canta en català per a "La Marató" de TVC, amb La Principal de la Bisbal.

Raphael ha cantat per primer cop en català i ho ha fet per a "La Marató" de TV3. És una de les veus que col·laboren en el disc de l'edició d'aquest any, que està dedicada als trasplantaments i la regeneració de teixits. És una versió que Raphael ha fet del clàssic del soul *Say a little prayer*, al costat del Gospel Viu Choir i la Principal de la Bisbal.

Fotografia de Raphael ■

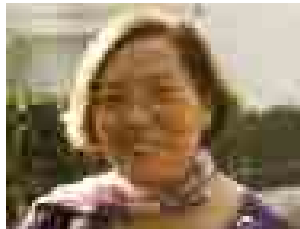
Banyoles, Festa de la Música per a Cobla

24 d'octubre 2011

En aquest concert, ja tradicional, del dilluns de la Festa Major de Sant Martíria a Banyoles s'estrenarà aquest any l'obra: **Records del mestre Puigferrer**.

4 Cançons per mezzosoprano, piano, percussió i cobla. Lletra: Àngels Alabert. Música: Agustí Coma Alabert.

És el resultat de l'encàrrec fet a la Sra. Àngels Alabert, membre del jurat des de la primera edició i presidenta del mateix durant molts anys. L'obra és un treball de tota la família Coma-Alabert, puix ella ha escrit l'emotiu poema que descriu l'amistat i admiració que des de molt jove ha sentit pel mestre Manel Saderra, el seu fill, Agustí, ha compost aquesta obra en quatre temps i la filla, Gemma, prestigiosa mezzosoprano s'encarregarà del cant.

Sra. Àngels Alabert

Gemma Coma

Verament una obra extraordinària d'homenatge al mestre Puigferrer

El mateix compositor ens en fa aquest comentari:

Records del mestre Puigferrer, vol retre homenatge al gran mestre de la sardana de Banyoles, Manel Saderra Puigferrer. En Manel fou des de sempre íntim amic de l'Àngels Alabert Feliu i els seus pares, ja en l'època en que eren veïns de Santa Eugènia de Ter, als afores de la ciutat de Girona, en els primers anys de la dècada dels 50. Les quatre cançons de la Suite expressen diferents vivències de l'Àngels, autora de la lletra, a l'entorn del gran amic i compositor. Encara que poden ésser interpretades com a peces independents, cantades seguides en l'ordre de la Suite és com millor desco-

brírem l'admiració, la joia, l'enyorança, la tristesa... i és que en Manel realment estimava i es feia estimar.

L'obra està estructurada en quatre temps:

I- Personalitat, és un moviment lent que descriu la gran humanitat i senzillesa espiritual del mestre.

II- Recordant al mestre evoca els dies inoblidables viscuts amb en Manel al poble gironí de Sta. Eugènia de Ter ja esmentat, les passejades, el Mestre escoltant el "Chopin" de l'Àngels..., que contrasten amb la tristesa del dia que en Manel se'n anà del poble.

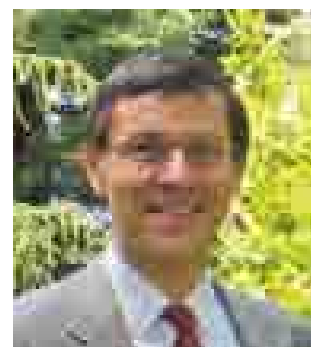
III- Retrobament al llac encantat, s'inspira en l'emotiu silenci de quan, ja més endavant, l'Àngels i en Manel passejaven vora l'estany de Banyoles.

IV- Vint-i-cinc anys junts, rememora la sardana, amb el mateix nom, que el Mestre dedicà a l'Agrupació d'Aplecs de les Comarques Gironines en el seu 25è aniversari, també amb lletra de l'Àngels Alabert. Un motiu rítmic viu i obstinat obra i tanca aquesta 4a cançó, immortalitzant així l'energia compositiva del nostre geni de les sardanes.

Per la composició musical d'aquesta Suite, Agustí Coma Alabert (fill de l'Àngels) utilitza un llenguatge de concepció bàsicament tonal, però amb freqüents harmonies cromàtiques avançades i un ús abundant de la dissonància com a recurs expressiu fonamental. En alguns moments aquestes dissonàncies intervenen inclús com a ingerències extra tonals produint breus efectes de bitonalitat. A la 2a cançó, el ritme de "swing" ens recorda els temes nord-americans tant de moda quan en Manel intervenia com a trompeta en els balls i concerts de la seva joventut. El piano i la percussió tenen una funció importantíssima a tota l'obra per poder entendre la melodia de la mezzosoprano i el sentit de la música en general.

Agustí Coma Alabert

Violinista i compositor, ha estat membre de l'Acadèmia Menuhin de Suïssa, "Master of Music" de "Indiana University" (USA) i ha guanyat nombrosos premis i concursos, entre els quals cal destacar: "Jove d'Or" de Catalunya, Premis d'Honor de Violí i Música de Cambra

Agustí Coma Alabert

i Premis de Composició de la Generalitat de Catalunya els anys 1985, 1986, 1987, 1990 i 1996. El 1983 obté tres beques de la Reina Sofia, que li són concedides després de ser invitat a l'Acadèmia Menuhin de Suïssa i a la Camerata Lysy amb la que fa gires arreu del món durant tres anys. Allí li encarreguen composicions, entre les que destaca el *Duo sefardí*, estrenada per Yehudi Menuhin i Alberto Lysy amb la Camerata en el Festival Menuhin. Des del 2003 actua com a solista i concertino de la Camerata Gasteiz i del grup Espacio Sinkro, amb nombroses actuacions, estrenes i enregistraments de música de cambra contemporània. Des del 1989 combina aquestes activitats com a intèrpret amb la docència al Conservatori Superior "Jesús Guiridi" de Vitòria com a professor de violí.

Ha col·laborat durant anys com a primer violí o concertino amb l'Orquestra del "Teatre Lliure" de Barcelona: concert de Nadal a TVE amb Josep Carreras, disc de Falla amb Victòria dels Àngels, concert a Edimburg i disc de Robert Gerhard. Ha donat concerts a París, a Barcelona i més recentment també ha col·laborat amb la Camerata XXI i amb l'Orquestra de Cambra de l'Empordà.

Com a compositor ha escrit obres de diferents gèneres i instruments. El seu estil es caracteritza per un llenguatge bàsicament arrelat en la cultura mediterrània i especialment en la tradició musical catalana. En aquest sentit, Coma utilitza una herència que va des dels modes antics de l'època sefardita fins a l'escriptura atonal; però en general, els efectes dissonants es produeixen dins un llenguatge predominantment tonal. Destaquen com a fons d'inspiració típiques de la seva música la melodia popular catalana i els temes sefardites.

Records del mestre Puigferrer

Poema d'Àngels Alabert

Mezzosoprano: Gemma Coma-Alabert

I- Personalitat

*La serenitat, la bondat
i aquella calma...
acompanyada d'una gran tendresa,
foren els trets inapel·lables
del gran Mestre.*

*Cel ennuvolat!
Dolça melangia!
Recordant l'amic
que ens donava vida!*

II- Recordant al Mestre

*En un petit carrer de Santa Eugènia
on el Mestre hi passejava lentament,
la Música va unir les nostres afeccions
tot escoltant el teclejar il·lusonat
del meu Chopin.*

*Moments inoblidables!
Records plens d'emoció!*

*Passà el temps i el Mestre ens va deixar
orfes de la seva veu pausada, amical.
I aquell carrer petit, íntim, col·loquial
esdevení desert!*

*Cel ennuvolat!
Dolça melangia!
Recordant l'amic
Que ens donava vida*

III- Retrobament al llac encantat

*Però un somni es féu realitat:
un bon dia a prop del llac platejat
tots dos hi passejàvem en silenci,
tot escoltant els cants esbojarrats de les gavines.
No ens calien les paraules.*

*Cel ennuvolat!
Dolça melangia!
Recordant l'amic
que ens donava vida!*

IV - Vint-i-cinc anys junts

*Mestre, permeteu-me que en somnis
puntegi una vegada més la vostra sardana:
"Vint-i-cinc anys junts".*

La vostra música i la meva lletra:

*La Mare de Déu de Núria
venim tots a visitar.
Coloms de pau,
que la màgia de la dansa
ens ha arrauxat.
Portem les en els peus,
portem llum al nostre front,
portem foc dintre del pit
i un anhel molt gran d'amor.
Que s'escampi arreu del món
i el vent s'endugui el neguit i la por"*

*Et recordem, gran Mestre,
el teu "Somni",
la teva amistat! ■*

28è Certamen musical Ceret-Banyoles de Composició per a Cobla 2012

CONCURS Premi Manel Saderra i Puigferrer i HOMENATGE a Xavier Montsalvatge 100 anys del seu naixement

BASES

I.- Es convoca el **28è CERTAMEN MUSICAL DE COMPOSICIÓ PER A COBLA, Premi MANEL SADERRA i PUIGFERRER**, obert a compositors nacionals i estrangers, que hi podran concórrer amb un màxim de dues obres per concursant, ja sigui amb el seu propi nom o sota pseudònim.

II.- Enguany la convocatòria va dirigida exclusivament als **compositors de fins a 40 anys. És a dir, nascuts després de l'1 de gener de 1972.**

III.- Aquesta convocatòria és exclusivament per a obres per a cobla que no siguin sardanes.

IV.- Poden optar al premi obres per a cobla en la formació habitual d'onze a tretze instruments, o bé per a més d'una cobla. Sempre podrà haver-hi instruments de percussió si es consideren necessaris. Així mateix s'admetran obres que incloguin algun instrument solista, sigui o no dels habituals en la formació de la cobla inclosos la veu o un cor.

V.- Les obres hauran d'ésser **rigorosament inèdites i escrites originàriament per a cobla**. No poden haver estat interpretades públicament ni premiades en cap concurs.

VI.- Les partitures hauran d'incloure, en la seva part inferior, la transcripció per a piano. El jurat acceptarà, a més de la transcripció per a piano, la gravació de l'obra en format midi, wav o qualsevol altre.

VII.- S'estableix el següent PREMI:

PREMI MANEL SADERRA I PUIGFERRER
Dotat amb 3.000 €.

VIII.- El Jurat també està autoritzat per concedir un accèssit amb una dotació de fins a **1.000 €** si alguna de les obres mereix aquest reconeixement.

Que l'obra sigui per a més d'una cobla o que hi hagi algun instrument solista, no serà un fet que intervingui en la valoració de l'obra ni en la concessió del premi.

A criteri del Jurat es podrà declarar desert el Premi Manel Saderra i Puigferrer sense que això afecti a la concessió d'un o més accèssits.

IX.- Les obres hauran de tenir una durada d'entre 5 i 20 minuts.

X.- En les partitures només hi constarà el títol de les obres i un lema. Les dades de l'autor (**nom, cognoms, adreça, mail, telèfon i còpia del DNI**) figuraran a part en una targeta dintre un sobre clos, a l'exterior del qual només hi figurarà el lema, el títol i també caldrà posar-hi la data de naixement. Qualsevol indicació sobre les partitures que permeti identificar l'autor, l'exclourà automàticament del concurs.

XI.- Les obres seran trameses a: **"EL FOMENT" BANYOLES, apartat de correus, 125 - 17820 Banyoles.**

S'especificarà clarament en el sobre: **Premi CERET-BANYOLES.**

XII.- El termini d'admissió de les obres finalitzarà a **les 24 hores del dia 31 d'agost de 2012**. Cas de resultar l'obra premiada, el compositor es compromet a facilitar les corresponents partitures el més aviat possible.

XIII.- El Jurat serà designat pels Foments de Ceret i Banyoles i els seus membres seran de reconeguda solvència musical. La seva composició no es farà pública fins després del veredict. Les seves decisions seran inapel·lables i està facultat per a resoldre qualsevol problema d'interpretació de les bases o no previst en elles.

XIV.- El Jurat estudiarà totes les obres presentades i donarà a conèixer el seu veredict la primera setmana d'octubre de 2012, indicant el títol i el lema de les composicions premiades. L'acte d'obertura de pliques serà públic i s'anunciarà oportunament. El resultat es donarà a conèixer en els mitjans habituals de premsa i ràdio i a la pàgina web www.elfoment.cat.

XV.- L'obra premiada amb el **Premi Manel Saderra** s'estrenarà en els Concerts de Música per a Cobla programats a Banyoles i podrà ser dirigida per l'autor.

XVI.- El lliurament de premis es farà el dia 22 d'octubre de 2012 en el concert habitual de la **FESTA DE LA MÚSICA PER A COBLA**.

XVII.- Els originals de les obres premiades quedaran en propietat del Foment de la Sardana de Banyoles, que es reserva el dret d'executar-les, imprimir-les o enregistrar-les. Els compositors es comprometen a que, en les edicions que puguin efectuar-se hi figuri la menció: Obra guanyadora del premi Manel Saderra i Puigferrer, del Certamen Ceret-Banyoles 2012.

XVIII.- Els originals no premiats es retornaran a llurs autors, sempre que ho sol·licitin per escrit a la mateixa adreça del foment, abans del dia **31 de desembre de 2012**.

XIX.- Una vegada presentat, no es permetrà la retirada de cap original. El fet de participar al concurs implica la plena acceptació d'aquestes bases.

Xavier Montsalvatge

El compositor i músic Xavier Montsalvatge serà homenatjat l'any 2012 en la commemoració del centenari del seu naixement.

Nascut a Girona l'11 de març del 1912 i mort a Barcelona el 7 de maig de 2002, ha estat un dels compositors catalans més destacats de la segona meitat del segle XX. Va destacar principalment per la seva producció en música simfònica però també és important el seu treball de música de cambra, d'orquestra de corda i altres formacions com ara la cobla. També va fer música per a teatre, cinema i televisió.

Entre altres premis, va aconseguir el Premio Nacional de Música (1985), va ser finalista del Príncep d'Astúries i va rebre la Medalla d'Or de la Generalitat el 1999.

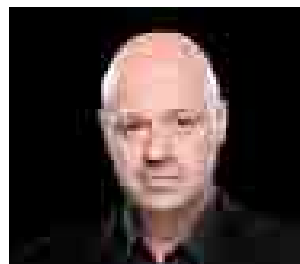
L'any 1991, amb motiu de l'organització a Banyoles del Simposi "La cobla i la Música" dins el programa de l'Olimpíada Cultural Barcelona 92, el president del Foment Joan Parnau, acompanyat per en Rafel Ange-lats, varen visitar al Sr. Montsalvatge a Barcelona per

recollir la seva opinió i oferir-li de participar-hi. Per la seva avançada edat no va ser possible però ens va donar tot el seu suport apart d'obsequiar-nos amb un llibre biogràfic amb la següent dedicatòria: "El Foment" de Banyoles s'adhereix doncs als actes d'homenatge que s'organitzaran arreu durant l'any 2012 fent-lo protagonista del HOMENATGE de la 28a convocatòria dels Premis Ceret-Banyoles.

Albert Guinovart

Per compondre l'obra d'homenatge a Xavier Montsalvatge hem fet l'encàrrec el mestre Albert Guinovart un dels músics-compositors més destacats del panorama musical de casa nostra. Nascut a Barcelona l'any 1962, es tracta d'un dels músics més actius de la seva generació i la seva dedicació a la música l'ha portat a diferents camps: Des d'interpretació clàssica de repertori, a les gravacions i també a la composició i a la docència.

Com a pianista ha tocat amb les orquestres Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, la Simfònica de Madrid i d'altres d'arreu del món fent concerts sota la direcció dels més prestigiosos directors. En el camp de les gravacions, ha enregistrat discs amb obres de Joaquim Turina, Enric Granados, Isaac Albéniz, Joaquín Rodrigo i Xavier Montsalvatge, entre d'altres. També té gravacions de les seves pròpies composicions per a piano i piano i orquestra. En tant que compositor, apart de les obres simfòniques, destaquen musicals d'èxit com *Mar i Cel*, *Flor de nit*, *Gaudí*, etc. i bandes sonores per televisió i cinema (*Nissaga de Poder*, *Labyrinth d'ombres*, *Mirall trencat*, *El Cor de la Ciutat...*) Amb la cobla ha fet diverses experiències destacant "Mar i Cel" concert per a piano i cobla i "Rapsòdia de la Patum" per a piano, cobla i percussió. Ha fet també composicions per la "Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya". Com a docent, des del 2002 és professor d'orquestració i composició a l'ESMUC (Escola Superior de Música de Catalunya). Amb el mestre Xavier Montsalvatge l'unia una gran amistat i va col·laborar estretament amb ell durant els últims anys de la seva vida. Entre altres treballs és l'autor de la versió de cambra de les seves operes "El gato con botas" i "Babel 46". ■

PROGRAMA DE LA COMPETÈNCIA DE COBLES (CoCo)

Dissabte, 22 d'octubre

SARDANES Plaça Major – 12 del migdia
Cobla **LA PRINCIPAL DE LA BISBAL** (3 sardanes)
Cobla **SELVATANA** (3 sardanes)
Audició especialment dedicada a compositors banyolins.

INAUGURACIÓ EXPOSICIÓ Als locals del FOMENT
- 2/4 d'1 del migdia
Treballs de **PATCHWORK I PUNTES DE COIXÍ**

SARDANES:COMPETÈNCIA DE COBLES JOVES

Plaça Major – 5 de la tarda

Cobla **BAIX EMPORDÀ**
Cobla **BISBAL JOVE**
Cobla **FLAMA DE FARNERS**
Cobla **MIL·LENÀRIA**

- 1a Ronda: sardana per escoltar (2 curts - 2 llargs)
- 2a Ronda: sardana per a ballar
- 3a Ronda: sardana obligada
- 4a Ronda: sardana popular
- 5a Ronda: ballables per a cobla

Hi haurà servei de megafonia per informació i seguiment de la competència de cobles joves.

CONCERT: COMPETÈNCIA D'ORQUESTRES!!!!

Pavelló de la Draga - 5 de la tarda
Extraordinari Concert de Festa Major actuant
SIMULTÀNIAMENT les orquestres:
LA PRINCIPAL DE LA BISBAL sota la direcció
de Francesc Cassú i **SELVATANA** dirigida per Jesús
Santaliestra

- Cançó Catalana.
- Música de Pel·lícules
- Selecció de Sarsueles
- Sardanes cantades

Final de conjunt: VALS JOTA: "EL BANYOLÍ"

de Jesús Santaliestra i dedicat especialment a la nostra
Festa Major.

Detall en programes apart.

BALL

Pavelló de la Draga - 2/4 de 12 de la nit
Gran "xou" de ballables amb **LA PRINCIPAL DE LA
SELVATANA**

Actuant conjunta i alternativament les orquestres
LA PRINCIPAL DE LA BISBAL amb els seus cantants
Elena Martinell, Anna Quintana,
Roger Reyes i Jordi Parrot i **SELVATANA** amb
Fani Sanchez, Noelia Mora, Jordi Velazquez,
Francesc Esteve i Eliseu Quintana

Diumenge, 23 d'octubre

CONCURS DE COLLES SARDANISTES

Plaça Major – 2/4 de 12 del matí
Gran Concurs de Colles Sardanistes
Amb la cobla **CIUTAT DE GIRONA**

- Galop d'entrada.
- Tandes de lluïment
- Sardana revessa

SARDANA DE GERMANOR: Ballada també pel públic.
S'interpretarà la sardana *Xavi, esforç i somriure*, del
compositor Xavier Forcada, en homenatge al malaurat
ciclista Xavi Tondo, que va morir fa uns mesos.

CONCERT Casal de la Gent Gran – 4 de la tarda
Cobla **SELVATANA**
Selecció de sardanes i música per a cobla.

SARDANES: COMPETÈNCIA DE COBLES GRANS

Plaça Major – 5 tarda

Cobla **CIUTAT DE GIRONA**

Cobla **ELS CASANOVES**

Cobla **LA PRINCIPAL DE LA BISBAL**

Cobla **SELVATANA**

1a Ronda: sardana per escoltar (2 curts – 2 llargs)

2a Ronda: sardanes de MARTIRIÀ FONT

3a Ronda: sardana obligada

4a Ronda: sardana per ballar

5a Ronda: Sardana estereofònica *Somni* de Manel Saderra Puigferrer amb la direcció d'ANTONI MAS BOU. A la repetició s'apagaran els llums de la plaça i s'encendran les bengales del públic.

Hi haurà servei de megafonia per informar de la marxa de la competència de cobles i de les votacions.

Hi haurà votació popular per escollir la millor sardana de cada Ronda.

Es sortejaran **tortades** i **cocos** entre els encertants.

Amb la megafonia es dirigirà tota la vetllada procurant que les votacions es desenvolupin amb normalitat i poder escollir la cobla que ha triat el millor repertori.

EXPOSICIONS AL LOCAL DEL FOMENT:

c. Abeurador, 10

Durant els tres dies de Festa Major es podrà visitar l'exposició de **PUNTES DE COIXÍ** i de **PATCHWORK**

Venda anticipada d'entrades

■ A la taquilla del Teatre Municipal del carrer Pere Alsius (al costat de l'Ajuntament). Només el dimarts dia 18 d'octubre de 10 a 2 h del matí.

■ A l'OAC (Oficina d'Atenció al Ciutadà) de l'Ajuntament de Banyoles entrant pel carrer Pere Alsius. Totes les tardes de 5 a 7 h, des del dimarts dia 18 fins al divendres dia 21.

■ Reserves per telèfon: El dimarts dia 18 d'octubre –només al matí de 12 a 13 h– Sr. Antonio al 972 572 507.

■ Reserves per mail: Fins el dia 20 d'octubre a informacio@elfoment.cat

La recollida de les entrades reservades caldrà fer-la a la guixeta del pavelló, 1 hora abans de l'inici dels concerts.

Notes

■ Més informació de tots els actes de la FESTA MAJOR de BANYOLES, allotjament, restaurants, etc. A les pàgines www.banyoles.cat i www.plaestany.cat/turisme

■ Per més informació dels actes que organitza EL FOMENT i de la COMPETÈNCIA DE COBLES a la pàgina www.elfoment.cat

■ En el decurs de les audicions de sardanes de la tarda, el concurs del diumenge i el concert del dilluns, es podrà adquirir material editat pel FOMENT de Banyoles.

Dilluns, 24 d'octubre

CONCERT: FESTA DE LA MÚSICA PER A COBLA

Pavelló de la Draga – 2/4 de 12 del matí

Amb les cobles **LA PRINCIPAL DE LA BISBAL** i **SELVATANA** i l'ORQUESTRA DE CAMBRA DE L'EMPORDÀ

Primera part a càrrec de l'OCE, que interpretarà un repertori de sardanes de corda sota la direcció de Carles Coll.

Estrena de l'obra d'encàrrec del 26è Premi Ceret-Banyoles *Records del mestre Puigferrer*.

4 cançons per a mezzosoprano, piano, percussió i cobla. Compositor: Agustí Coma, sobre un poema d'Àngels Alabert que cantarà la mezzosoprano Gemma Coma-Alabert. Pianista: Francesc Mora.

Interpretació de l'obra *Reminiscències* de Martirià Font, que ballarà l'ESBART FONTCOBERTA en record i homenatge al mestre desaparegut el febrer passat. Detall en programes apart.

Festa de la Música per a Cobla

SARDANES Plaça Major – 5 de la tarda

Amb Cobla **LA PRINCIPAL DE LA BISBAL**

Cobla **SELVATANA**

Sardana de comiat, interpretada de conjunt:

La Festa se Sant Martirià de Conrad Saló.

BALL DE FI DE FESTA

Pavelló de la Draga – 9 del vespre

Sessió de ballables amb l'orquestra **LA PRINCIPAL DE LA BISBAL**

Entrada lliure

Dia 22 d'octubre:

- **Concert d'orquestrades Bisbal/Selvatana**
Preu graderia (sense numerar): **10 €** (anticipada), **12 €** (guixeta).
Preu entrades numerades: **12 €** (anticipada), **15 €** (guixeta).

- Ball de Nit La Principal de la Selvatana

Preu: **10 €** (anticipada), **12 €** (guixeta).

Dia 24 d'octubre:

- Festa de la Música per a Cobla

Preu entrades numerades: **12 €** (anticipada), **15 €** (guixeta).

Preu entrades graderia (sense numerar):

10 € (anticipada), **12 €** (guixeta).

Joan Gala

25 presos polítics del 1714

Gairebé tres segles després encara hi ha aspectes que desconeixem dels fets històrics que ens han marcat. Una nova aportació ens l'ofereixen Antoni Muñoz i Josep Catà amb

l'obra *25 presos polítics del 1714. Episodis de la Història*, 354. Rafael Dalmau editor, Barcelona 2011.

Aquest llibre ens parla d'alguns dels personatges que van defensar les constitucions i llibertats catalanes fins al darrer moment i que, com a conseqüència de la derrota, patiren un llarg i penós captiveri que uns van poder superar i altres no. Es tracta d'una selecció de vint-i-cinc personalitats ben representatives, que van patir en pròpia carn la duresa i la inflexibilitat de la repressió borbònica.

Així doncs coneixem la personalitat de Nicolau Aixandri, Cayetano Antillón Novar, Joan Baptista Basset i Ramos, Josep Bellver i Balaguer, Joan Ramon Bordes, Antoni Chirino del Castillo, Sebastià Dalmau i Oller, Joan Antoni de Lanuça, Joan Llinàs i Escarrer, Francesc Maians, Eudald Mas i Duran, Grau de Peguera i Berardo, Josep Galceran de Pinós i de Rocabertí, Miquel de Ramon i Tord, Carles i Josep Antoni de Ribera i d'Espuny-Claramunt, Simon Sánchez, Francesc i Ramon Sans Miquel de Mont-Rodon, Joan Sebastià Soro, Salvador de Tamarit i de Vilanova, Josep Vicent Torres i Eiximeno, Francesc Vila i Lleó, Antoni de Villarroel i Pelàez, i Pere Vinyals i Veguer.

La seva lectura ens pot posar de mal humor, però evidencia uns fets que hem de conèixer: les circumstàncies dels empresonaments, com es van desenvolupar i com fou la repressió, la qual cosa ens permet dir que no hi ha hagut una evolució política per part de l'Espayaa centralitzadora que, en tot moment, vol sotmetre el poble que clama pels seus drets i la seva llibertat.

Gairebé tres segles després, res ha canviat; els interlocutors poden ser uns altres, però els conceptes i els resultats són els mateixos. Molts dels nostres polítics actuals segueixen tenint la bena als ulls. La política del “peix al cove”, no ha servit per a res. És evident que hem perdut més de trenta anys. Qui es recorda de Trias Fargas quan demanava el conveni econòmic? Fins quan serem mesells? ■

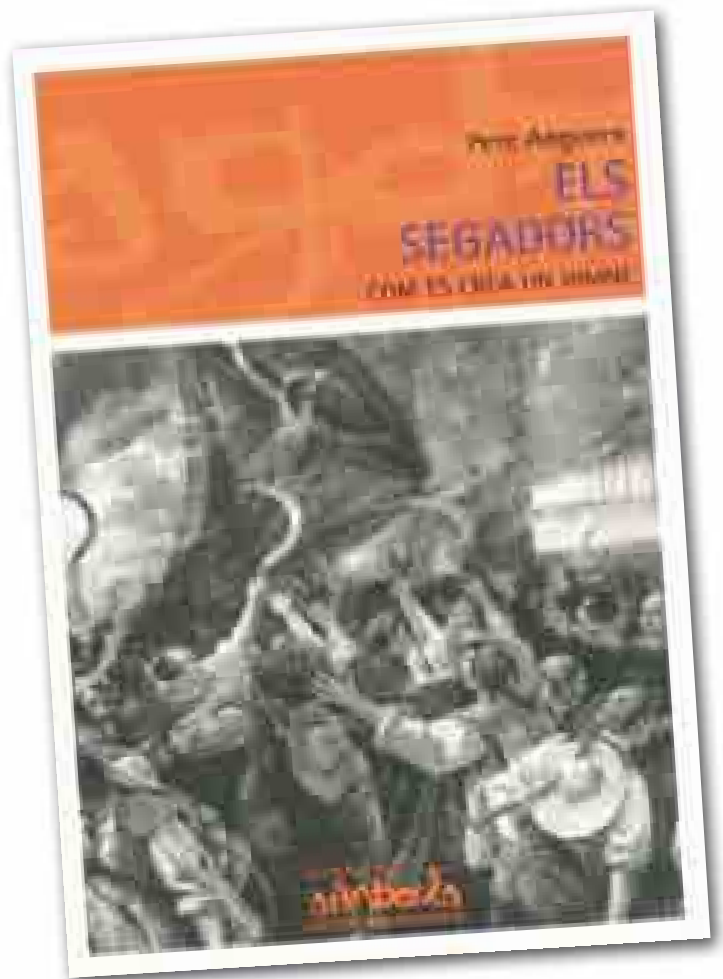
Els segadors

Malgrat que cada vegada que hem de reivindicar-nos com a nació l'entonem, i que també ho fem quan hem d'expressar el nostre respecte per aquells nacionalistes que ens han deixat, majoritàriament, ¿podem dir que veritablement coneixem els orígens del nostre himne nacional? Ben segur que n'hi haurà alguns que desconeixen més de quatre fets. Per això és adient el llibre d'en Pere Anquera: *Els Segadors: com es crea un himne. La creació dels símbols nacionals de Catalunya, 2*. Rafael Dalmau editor, Barcelona 2010.

Inicialment, l'autor ens parla de la recerca d'un himne tot assenyalant que l'evolució fins a convertir-se en himne nacional és força coincident amb la de l'Onze de setembre com a diada nacional i amb la divulgació amb sentiment patriòtic de les quatre barres, així com amb el fet que a darreries del segle XIX s'aprofitava la melodia d'una cançó eròtica.

Recorda també que des del juliol de 1892 l'Orfeó Català va començar a cantar *Els Segadors* entre altres cançons populars sense donar-hi cap rellevància especial. És amb el pas dels anys que, a poc a poc, va anar agafant popularitat i, afirma que segons Josep Puig i Cadafalch, fou el 6 de març de 1897 quan, després d'haver llegit i lliurat el *Missatge al rei del helens*, va esdevenir l'himne nacional de Catalunya, i que, el 25 d'abril, a Girona, a l'acte de cloenda de l'assemblea de la Unió Catalanista "s'es cantat per tots els presents dret tothom, nostre himne nacional, la cançó dels Segadors".

També esmenta la polèmica que hi va haver per la seva lletra i la gran expansió, així com el fet que, l'any 1899, era mirat amb recel i considerat símbol d'hostilitat amb l'estat espanyol, fins al punt que el governador civil de Lleida va amenaçar amb una multa de cinc-centes pessetes a les colles que el cantessin. Com podeu suposar hi van haver-hi detencions, denúncies i judicis..., però foren absolts.

La persecució encara va durar fins a la proclamació de la República, i només el 1924 a l'enterrament d'Àngel Guimerà es cantaren sense incidents *Els Segadors*; sense oblidar la força de *La Marsellesa* i *La Santa Espina*, així com el fet que des de presidència de la Generalitat (1931) s'intentà de canviar l'himne català (Josep Maria de Segarra i Amadeu Vives van rebre l'encàrrec i així va sorgir *El cant del poble*); però el poble català ja havia triat i encara que no fos himne oficial el cantava en cada ocasió. Amb l'Estatut del 1978 es proposà l'oficialització estatutària, però no va ser fins al 25 de febrer de 1993 que, per llei, el Parlament de Catalunya el va establir com el nostre himne nacional. ■

Fira de la Mediterrània, 2011

Els propers dies del 3 al 6 de novembre es celebrarà a Manresa (Bages) la 14a edició de la **Fira de la Mediterrània**.

Són unes jornades, en les quals diferents activitats de caire festiu, dins el món de la cultura popular i tradicional de la nostra terra i entorn es poden manifestar per un millor coneixement d'aquests esdeveniments ben arrelats i àdhuc oferir noves alternatives i nous conceptes sempre dins el tema general d'aquestes jornades.

Hom pot admirar actuacions de música, dansa, teatre, circ amb el denominador comú que són arrelades dins la popularitat del poble.

És evident que no hi pot pas mancar una visió de la nostra música de cobla i els seus derivats, justament en aquests dies s'oferiran actuacions relacionades amb la cobla que són força lluny de la tradició que emmarca les actuacions de la nostra forma musical.

De sempre s'ha dit i és conegut que el conjunt musical que coneixem amb el nom de cobla té moltes i àmplies possibilitats d'oferir uns tipus de música diferent o complementària de la tradicional (les sardanes). En el decurs dels anys hem escoltat composicions per a cobla i piano, percussió, trompa, violoncel, orquestra simfònica, la veu humana individual o en corals, etc.

Actualment que hi ha un grup de joves compositors que donen una altre volada a aquesta disciplina musical, combinant el característic so de la cobla amb altres instruments i amb noves tessitures, noms com Jordi Molina, Xavier Molina, Marcel Casellas, Marc Timón, Santi Arisa, Manel Camps, Pascal Comelade, Joan Diaz, Xavier Guitó, Esteve Molero, Roger Mas... han aconseguit formular unes propostes actualitzades i també agosrades que donen una nova dimensió a la utilització de la cobla.

Naturalment això ha provocat que un sector del públic no hi estigui pas d'acord, puix en certa manera, consideren que és menysté la música tradicional, però també és cert que sense que es deixi d'interpretar la cobla com a tal, clàssicament, és bo que cerquin noves formes, nous camins, noves alternatives, les possibilitats de combinació de la cobla amb altres instruments i elements ho poden fer factible i cal saber-ho utilitzar.

A Manresa és podrà escoltar i ponderar:

El divendres dia 4:

A les 8 del vespre al Teatre Conservatori es podrà escoltar La Cobla Catalana dels Sons Essencials, la cobla s'agermana amb altres instruments catalans, especialment xeremies oferint una nova experiència a través de la visió de Marcel Casellas.

A les 10 de la nit, a l'auditori mestre Blanch, l'actuació de Jordi Molina i Perepau Jiménez, una combinació i fusió de la tenora i l'acordió diatònic.

A les 11 de la nit, al Teatre Conservatori, Marc Timón, presenta la Cobla de Júpiter. Aquí els tradicionals sons de la cobla es combinen amb llenguatges multimèdia i grups de jazz.

El diumenge dia 6:

A 2/4 d'11 del matí a la Taverna de la Fira hi participaran: Cati Planas, amb acordió diatònic i els fiscornaires, Pep Moliner i Jordi Jiménez, amb altres instrumentistes que oferiran peces tradicionals.

A la tarda, al Teatre Kursaal hi actuarà la Cobla Sant Jordi i Roger Mas. Aquest cantautor, oferirà junt amb la cobla, les seves composicions.

A més destaquem la projecció de la realització de Zeba Produccions i Amunt Produccions del documental: *La Sardana Dansa nacional?* que és un repàs a la història de la sardana des dels inicis fins al nostres dies. Aquest documental es passarà, els dies 4 i 5 a les 6 de la tarda i el dia 6 a les 5 a la Sala Espai 7 del Casino.

Anotem, també l'actuació de l'esbart Sant Cugat, amb l'espectacle: *Tastets de ritornel·lo*, el divendres dia 4 a 2/4 de 8 del vespre, a la plaça Europa.

L'Esbart Marboleny, conjuntament amb el grup basc Kukai Dantza Konpainia tindran tot el dia un intercanvi d'opinions, a la Sala Polivalent del Kursaal, el dissabte dia 5. ■

Artistes i la sardana

Josep Francesc Ràfols i Fontanals

(Vilanova i la Geltrú, 1889 - Barcelona, 1965)

Fou un arquitecte, pintor i historiador de l'art català. Membre del Cercle Artístic de Sant Lluc, fundà amb Josep Llorens i Artigas el grup artístic Agrupació Courbet. Dedicat més a la teoria que a la pràctica de l'arquitectura, entre les seves realitzacions cal destacar la Casa Méndiz, a Vilanova (1925), així com la seva participació a les obres de la Sagrada Família. Fou el primer biògraf de Gaudí (Antoni Gaudí, 1928), i el primer a ocupar la Càtedra Gaudí de la Universitat Politècnica de Catalunya (1956). Igualment fou un dels primers a escriure sobre el Modernisme (*El arte modernista catalán*,

1943; *Modernismo y modernistas*, 1949) —el primer estudi complex sobre aquest moviment català— i un dels teòrics de l'arquitectura noucentista a través de la seva obra *Arquitectura del Renaixement italià* (1926), l'estudi sobre Brunelleschi de la qual influí en la nova generació d'arquitectes catalans. Autor també de *Pere Blai i l'arquitectura del Renaixement a Catalunya* (1934), i *El arte romántico en España* (1954). *El Diccionario Biográfico de Artistas de Cataluña* (1951-1954), en tres volums, reeditat posteriorment, és un recull pràcticament exhaustiu d'artistes catalans i font d'obligada consulta. Els seus llibres i els seus papers, epistolari, etc. es conserven a la Biblioteca de Catalunya. ■

■ Pintura de Josep Francesc Ràfols i Fontanals. 1953

(Les reproduccions dels quadres són per gentilesa de la Fundació Universal de la Sardana)

Núria Lorente
(sopa de lletres)

Amadeu Cuadrado
(mots encreuats)

Sopa de lletres

8 sardanes de Fèlix Martínez i Comín

I	O	X	M	C	Z	A	Ç	Y	I	P	S	I	G	V
D	R	O	C	E	R	Ç	L	O	D	G	W	U	N	E
R	C	L	F	G	K	Q	T	C	M	L	I	K	L	N
O	N	A	D	H	W	O	M	T	F	R	B	R	L	U
J	P	M	N	N	E	U	N	J	A	A	E	P	S	C
T	O	E	L	T	S	J	I	G	L	F	R	I	C	F
N	J	V	K	L	T	L	A	N	U	V	J	L	E	X
A	L	A	N	M	A	R	S	G	J	B	S	N	G	Q
S	O	P	U	A	F	R	I	K	H	C	O	S	I	A
E	F	E	D	C	Y	F	V	S	T	N	I	S	U	D
D	S	P	F	A	D	A	N	I	T	A	M	H	N	F
A	X	I	F	G	H	Y	Ç	R	S	G	D	D	M	E
S	L	J	U	R	O	Ç	A	M	H	P	M	X	G	P
O	P	Y	F	V	N	M	E	R	N	U	L	J	V	O
R	O	S	E	S	D	E	T	A	R	D	O	R	H	K

Mots encreuats

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2						■					
3			■						■		
4						■					
5					■		■				
6	■										■
7					■		■				
8				■				■			
9						■					
10		■								■	
11						■					

Horizontals: 1. Llocs on venen olis, refrescos, diaris, barres de pa, paquets de llenya, etc i també gasolines per als cotxes, camions, autocars i motos. 2. A l'Astrakan segur que hi ha molts cotxes com aquest model de la marca Opel. Hidrocarbur gasós no saturat. 3. La policia dels nazis. Fa crits girant-se d'esquenes. Matrícula de les d'abans, dels cotxes de Badajoz. 4. O es fa la sorda, o és sorda del tot. Esclatat tot deixant anar un pet. 5. Agrupació Naturista d'Estiuejants Associats. Es troba en una entrada o en una sortida de gas etilè. Inicialment pertanyen a Joan Ramon Liró Salvat. 6. Per poder transitar ha de visitar les gasolineres. 7. Institut Rural Nostre Seny. Es troba en mig de les gasolineres. Marca de cotxes que fabrica els models Astra i Corsa. 8. Inicialment pertanyen a Baltasar Ibèric Ibèric. En els cotxes, és el pedal del mig. La xupa, (mena d'ocell anomenat també òliba) al qual han tallat el cap. 9. Mesura anglesa que no acaba de fer un metre de longitud. Llevar o prendre el pèl. 10. El signe del "Zorro". Potser és l'animal que camina més lent. Entrada de València. 11. Coses a fer. Als corsaris els hagués agradat molt, conduir aquest model de cotxe de la marca Opel.

Verticals: 1. Han tallat el cap i el coll de la bagassa. Model de cotxe de la marca Seat, molt estimat pels eivissencs de Ses Illes. 2. Causaria assonància. La part superior d'un far de cotxe. 3. Tot desoxigenat. Estar-te en una reunió. 4. Foradats i sense cap. Dormir a mitges. 5. Marca de cotxes instal·lada al final d'una serralada. Una roda de cotxe. Els dels cotxes s'encenen quan es fa fosc. 6. Un romà. Un altre. Sol tenir pous de petroli. El cor d'una tortuga. 7. Ho agafa, ho pren de corcoll. Una altra roda de cotxe. Mena de cotxe que sol ser de dues places i que se'n va fent marxa enrera. 8. Una cosa, de corcoll, la qual la feien servir molt els objectors. Això és el meu "jo". 9. En mig d'un trio. Anar a bord d'una nau. 10. Que es pot apel·lar, del revés. A la sortida de les gasolineres. 11. Cotxes com ara l'Ibiza, el Toledo o l'Arosa. Un dia arribarà a ser una papallona. ■

V	S	R	O	C	■	S	R	E	F	V
A	■	V	G	U	T	O	T	■	Z	
R	L	E	P	■	V	R	D	V	I	
V	U	■	E	R	F	I	I	R		
L	E	P	■	I	S	N	R	I		
■	T	R	■	O	W	O	N	■	V	
S	T	R	J	■	E	V	E	N	V	
T	V	E	P	■	V	O	O	S		
V	■	C	R	I	D	V	■	S	S	
E	L	I	E	■	A	T	S	V		
S	R	E	E	N	I	L	I	S	V	G

K	H	R	O	R	D	V	E	S	S	S	R	O	S	V
O	L	T	U	N	R	W	N	V	A	L	E	A	P	O
P	G	X	W	P	H	W	U	O	R	J	L	S	T	
E	W	D	D	G	S	Ç	A	H	G	J	I	X	A	
D	S	P	A	N	I	T	A	V	F	F	F	D	S	
S	U	D	S	I	N	T	A	V	F	E	D	F	E	
V	I	S	O	C	H	K	I	R	A	F	U	P	O	
O	G	N	S	G	J	G	S	R	S	V	W	V	T	
X	E	L	L	A	U	N	L	T	L	T	L	A	L	
F	C	I	R	I	F	L	G	I	J	S	T	L	E	
C	S	P	E	P	V	A	N	N	N	W	M	P	O	
O	L	T	R	B	R	T	F	R	O	W	H	V	N	
N	L	K	L	K	L	C	M	T	D	G	L	C	R	
E	N	W	G	D	O	D	G	S	E	R	C	R	O	
I	G	V	S	I	P	C	A	I	Ç	V	Z	W	X	

solucions

Fires de Sant Narcís a Girona 2011

CONCERT TRADICIONAL DE SANT NARCÍS

Dissabte 29 d'octubre, matí a les 12 hores

Auditori - Palau de Congressos de Girona Sala Simfònica

Cobla LA PRINCIPAL DE LA BISBAL Cobla Oficial de la Generalitat de Catalunya

Maite Mer (Soprano) - Francesc Cassú i Jordi (Director)

Maria Mercè Plana (presentadora)

Programa

1a Part * *Girona aimada*. VICENÇ BOU (1885-1962)

* *El bac de les ginesteres*. EDUARD TOLDRÀ (1895-1962)

* *A en Ramon Rossell*. RICARD VILADESAU (1918-2005) - (Ferran Miàs, tenora solista)

* *Llac encantat*. M.S. PUIGFERRER (1908-2000)

* *Petit Sergi* (estrena). JOSEP CASSÚ (1941) - (dedicada a Sergi Cassú i Petit, nét de l'autor)

* *El cant de la senyera*. LLUÍS MILLET (1867-1941) - (Homenatge a Joan Maragall. Versió per a cobla de Conrad Saló) (Maite Mer, soprano)

2a Part * *Aires gironins* (estrena). JAUME CRISTAU (1940) - (dedicada a Maria Àngels Salip, cap de la colla sardanista del GEEG)

* *Sempre amb tu*. LLUÍS PUJALS (1966) - (Lluís Pujals, tible solista)

* *Regal de Reis*. MARTIRIÀ FONT (1923-2011) - (en recordança de l'autor recentment desaparegut)

* *Cançó d'amor a la llibertat*. FRANCESC CASSÚ (1965) - (Rapsòdia Llachiana per anar més lluny)

* *Girona m'enamora*. RICARD VILADESAU (1918-2005) - (Maite Mer, soprano)

Organització i patrocini: Ajuntament de Girona amb la col·laboració: dels "antics" Amics de la Sardana

AUDICIONS PER FIRES a la plaça de la Constitució

29 d'octubre 2/4 de 5 de la tarda **Cobles: Ciutat de Girona i Sant Jordi**

30 d'octubre 2/4 de 5 de la tarda **Cobles: Ciutat de Girona i Selvatana**

1 de novembre 2/4 de 5 de la tarda **Cobles: Flama de Farners i Selvatana**

6 de novembre 2/4 de 5 de la tarda **Cobles: Baix Empordà i Bisbal Jove**

Dia 5 de novembre Barri Montilivi (Casal Onyar) 12 migdia **Ciutat de Girona**

Dia 1 de novembre Concurs de Colles sardanistes, plaça del Lleó (costat plaça mercat) 12 migdia

Dia 1 de novembre Concurs individual de sardanes revesses. Pavelló de GEEG de Sant Narcís. 5 de la tarda.

XXXIII CANTADA D'HAVANERES de les Fires de Girona

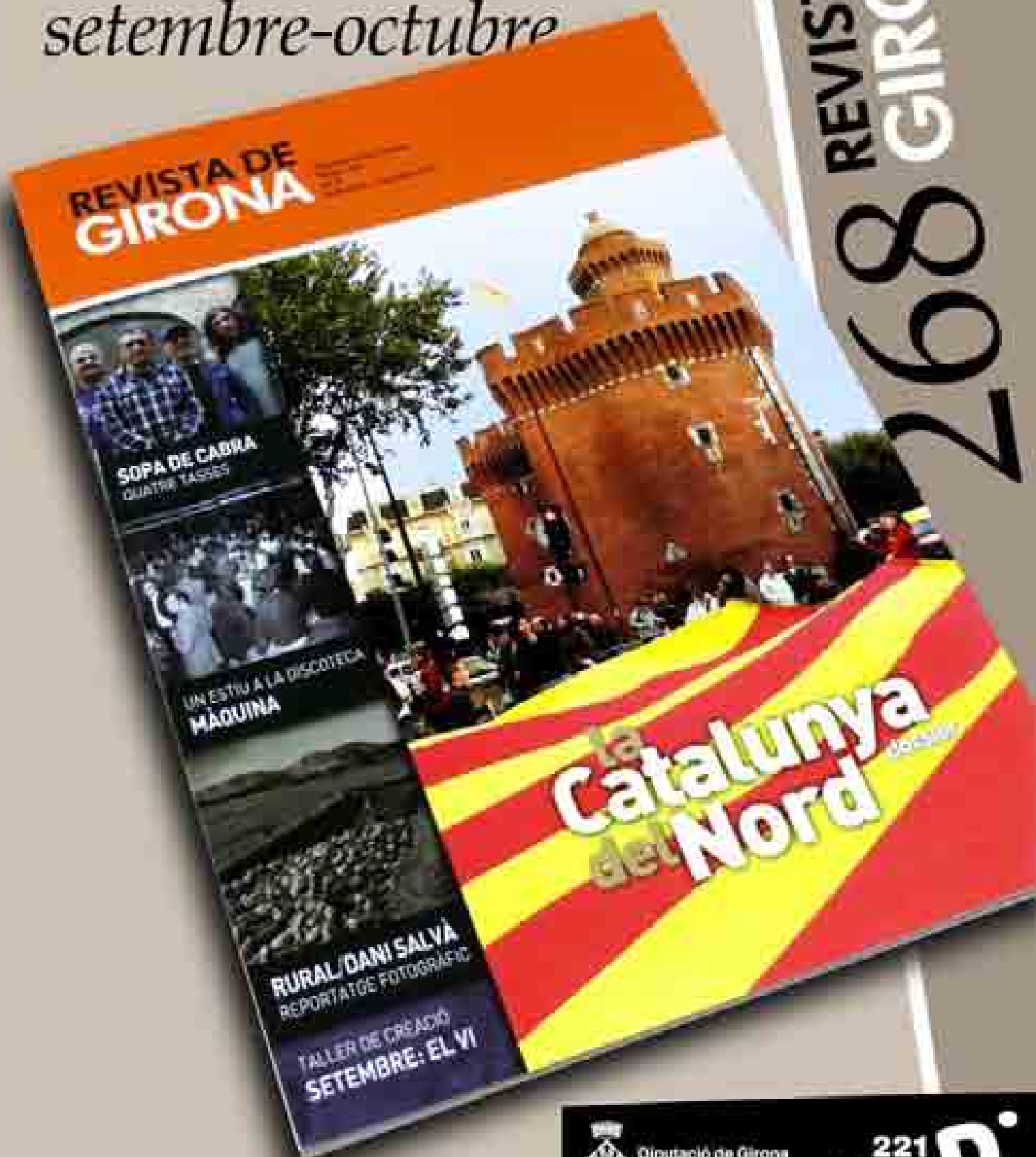
Dissabte dia 29 d'octubre, Festa de Sant Narcís

A les 7:15 h de la tarda a les escales de la catedral

Tradicional cantada d'havaneres amb el grup **Terra endins** de Girona

*Ja és a la venda
el número de
setembre-octubre*

REVISTA DE
GIRONA
268

REVISTA DE
GIRONA

SOPA DE CABRA
QUATRE TASSES

UN ESTIU A LA DISCOTECA
MAQUINA

RURAL/DANI SALVA
REPORTATGE FOTOGRÀFIC

TALLER DE CREACIÓ
SETEMBRE: EL VI

Catalunya
del Nord

Diputació de Girona
www.ddgi.cat

221
municipis

